

CAFENEAUA FOTOGRAFIILOR

Revistă de fotografie

Numărul 3 • Iunie 2026

ÎN ACEST NUMĂR

- 👑 Editorial
- 👑 Din obiectivul editorului
- 👑 Remember
- 👑 Fotograful lunii
Levi Bagy
- 👑 Lecția de fotografie
- 👑 Pastratorul clipei –
interviu cu Adrian K
- 👑 Sub lupa
- 👑 Dincolo de forma –
Interviu Cristian Satmarean
- 👑 Castelul Peles –
frumuseti fără anotimp
- 👑 La cafea cu Daniela Rotar
- 👑 Legenda macului
- 👑 Fotografia still life –
expoziție de fotografie
- 👑 Umor fotografic

ISSN 3153-3787

*Povești
în imagini*

Cafeneaua fotografilor

“

*Fotografiez ceea ce simt,
nu ceea ce văd. ”*

Editorial

Dragi prieteni ai Cafenelei Fotografilor,

Au trecut doar câteva luni de când această revistă a pornit la drum, iar faptul că răsfoim deja cel de-al treilea număr ne arată că visurile cresc atunci când sunt hrănite cu pasiune, răbdare și oameni frumoși.

Fiecare ediție aduce noi povești, noi priviri asupra lumii și noi motive de a crede că fotografia înseamnă mult mai mult decât o imagine bine realizată. Ea înseamnă emoție, întâlnire, dialog și dorința de a împărtăși cu ceilalți ceea ce ne impresionează.

În paginile revistei veți întâlni fotografi cu stiluri diferite, locuri care merită descoperite, articole care sperăm să vă inspire și rubrici care, încet-încet, devin familiare. Ne dorim ca fiecare număr să fie o invitație la lectură, dar și la fotografiat, la experiment și la bucuria de a privi lumea cu ochi mereu curioși.

Cafeneaua Fotografilor nu este doar un grup și nici doar o revistă. Este o comunitate construită în jurul unei pasiuni comune, în care fiecare fotografie și fiecare autor își găsesc locul. Ne dorim să rămânem un spațiu în care învățăm unii de la alții, ne susținem reciproc și ne bucurăm sincer de reușitele colegilor noștri.

Le mulțumesc tuturor celor care contribuie la această aventură: autorilor, colaboratorilor, fotografilor și cititorilor. Fiecare dintre voi pune câte o cărămidă la ceea ce începe să devină identitatea revistei noastre.

Sper ca și acest număr să vă ofere inspirație, câteva momente de liniște și dorința de a ieși din nou în căutarea acelei fotografii care spune o poveste.

Ne revedem luna viitoare, cu aceeași cafea bună și aceeași dragoste pentru fotografie.

Cu drag —♡

Angela Codrina Bocșe

Fondator – Cafeneaua Fotografilor

DIN OBIECTIVUL EDITORULUI

Prima lumină a zilei

*„Uneori, fotografia începe înainte ca lumea să se trezească,
în clipa în care lumina atinge marea
și o nouă zi prinde contur.”*

FOTOGRAFIE ȘI TEXT: ANGELA CODRINA BOCȘE

Remember

O lună de imagini, o comunitate care inspiră

Luna iunie a fost despre lumină, culoare și priviri care au știut să vadă frumusețea în lucrurile simple. În fiecare zi, Cafeneaua Fotografilor a fost martora unor momente surprinse cu sufletul și dăruite cu generozitate.

Fiecare fotografie postată a adus o poveste, o emoție și o parte din voi.

*Vă mulțumim pentru fiecare cadru,
pentru fiecare clipă care a contat!*

 30 de zile

 zeci de fotografii minunate

 o comunitate unită de aceeași pasiune

 mii de aprecieri, comentarii și zâmbete

Ați transformat fiecare zi de iunie într-o sursă de inspirație pentru toți. Fie că ați surprins peisaje, portrete, detalii mărunte sau momente de viață, fiecare imagine a avut locul ei special în Cafeneaua noastră.

Sunteți voi, fotografiile noastre dragi,
cei care dați viață acestei comunități
și acestei reviste.

*La cât mai multe clipe frumoase
împreună!*

Locul unde fotografia
devine poveste.

*Clipa
de azi,
povestea
de mâine...*

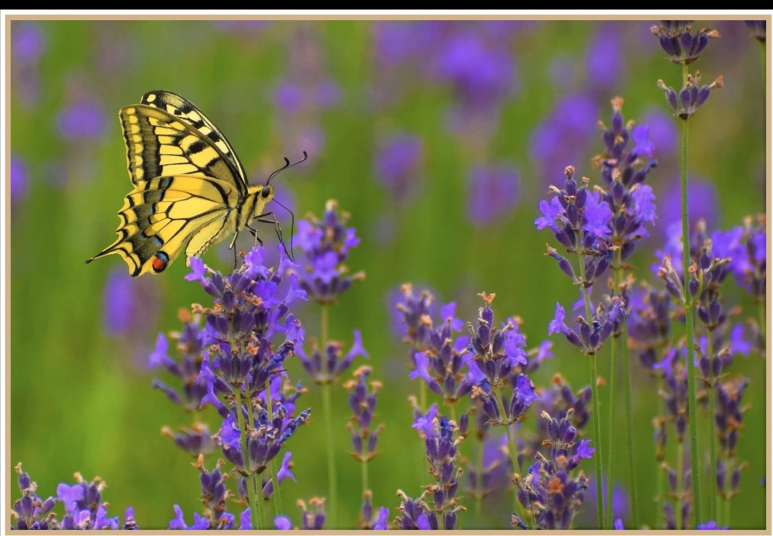
Cristina Deleanu

Constantin Boicu

Petrica George Chiticaru

Ana Tina

Sigmafoto Lapchos

Bogdan Palanga

Catalin Tanase

Dana Roman

EYE BY
Cornelia Ghergut
FINE ART PORTRAIT

Cornelia Ghergut

Cornelia Ilie

Magdalena Rujoiu

Nicu Beda

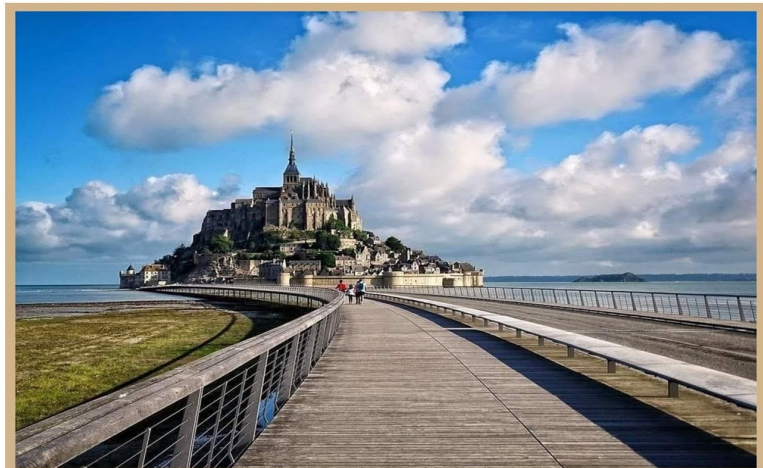
Radisa Liliana Mitoiu

Ana Pana

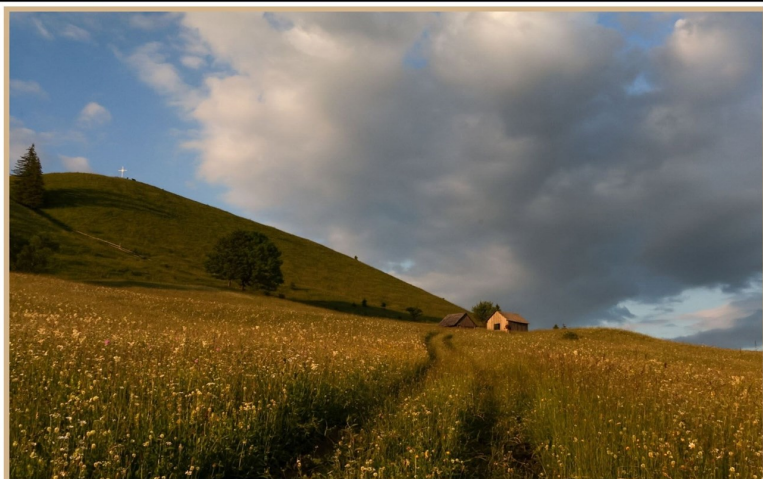
Cristian Resiga

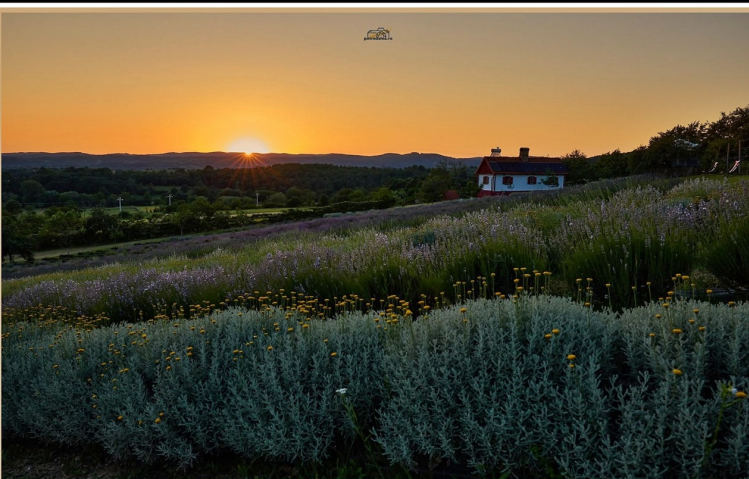
Remus Zamfir

Eugen Eugraph

Daniela Rotar

Petre Dalea

Elena Tudorica

Ovi D. Pop

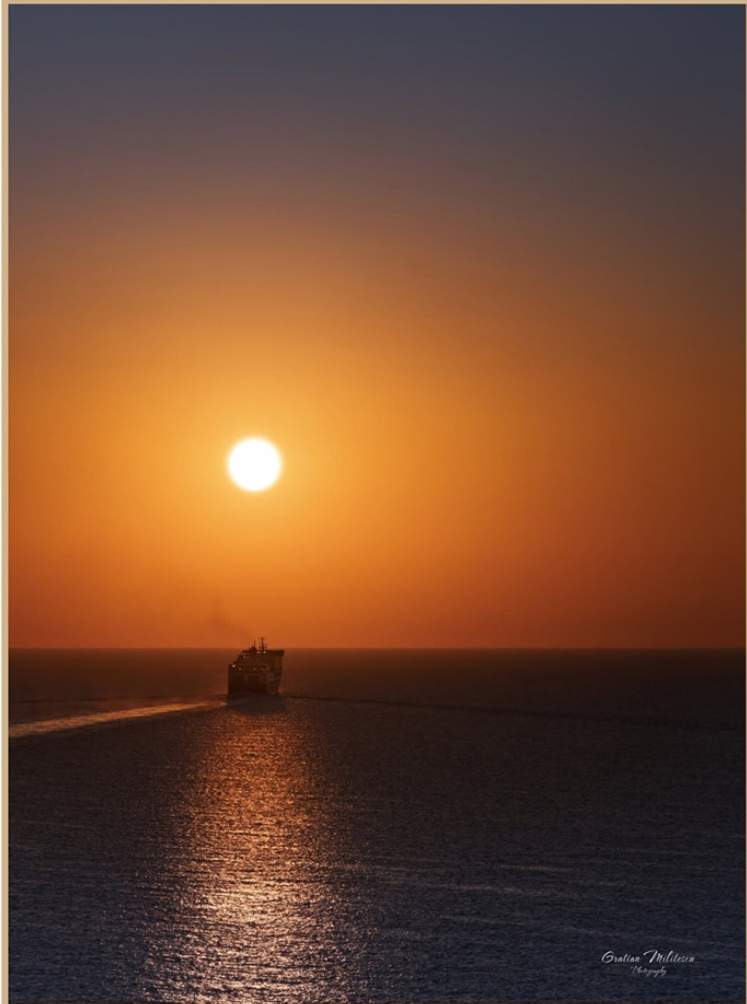
Maria Fekete

Monica Bancila

Cornelia Ilie

Gratian Militescu

Irina Condurachi

Viorel Grozavu

Mariana Mariana

CAFENEAUA
FOTOGRAFIOR

Fotograful LUNII

Levi Bagy

Prindem clipe. Spunem povești.
Inspirăm lumea prin imagini.

Levi Bagy este unul dintre acei oameni pe care îi remarci mai întâi prin discreție și apoi prin tot ceea ce reușește să transmită prin fotografiile sale. Echilibrat, modest și de o seriozitate rar întâlnită, a câștigat în timp respectul și aprecierea celor din jur nu doar prin imaginile pe care le realizează, ci și prin felul frumos în care își trăiește pasiunea.

Îndrăgostit de fotografia de peisaj și de natură, Levi știe să descopere frumusețea acolo unde mulți trec grăbiți. În lumina blândă a dimineții, în liniștea unei păduri, în culorile unui apus sau în energia unui eveniment, el surprinde nu doar ceea ce vede, ci și emoția acelui moment. Fiecare fotografie vorbește despre răbdare, sensibilitate și respect față de natură și față de oamenii pe care îi întâlnește.

Deși peisajul și natura ocupă un loc aparte în sufletul său, Levi este la fel de dedicat și în fotografia de eveniment. Fie că surprinde bucuria unei sărbători, emoția unui moment unic sau zâmbetele oamenilor, reușește să fotografieze cu aceeași discreție și eleganță care îl definesc. Nu caută spectacolul cu orice preț, ci autenticitatea. Iar tocmai această naturalețe face ca imaginile sale să rămână vii și pline de suflet, chiar și peste ani.

Pentru Levi, fotografia nu înseamnă doar apăsarea declanșatorului. Înseamnă să aștepti clipa potrivită, să privești cu sufletul și să păstrezi vie frumusețea unei emoții care merită împărtășită.

În paginile acestei ediții vă invităm să-l cunoașteți mai bine pe omul din spatele aparatului de fotografiat – un coleg drag, un prieten de nădejde și un fotograf care își lasă amprenta cu discreție, dar profund, în sufletele celor care îi privesc imaginile.

Cu multă apreciere și din inimă, Cafeneaua Fotografilor îl desemnează pe Levi Bagy drept Fotograful Lunii, ca semn de recunoștință pentru pasiunea, seriozitatea și frumusețea pe care le aduce, zi de zi, în comunitatea noastră.

CF : Înainte de a păși în universul fotografiilor tale, spune-ne câteva cuvinte despre omul Levi Bagy

LB : Numele meu este Levente Bagy, dar toată lumea, de mic, imi spune Levi. Am 53 de ani, și de profesie sunt inginer mecanic, lucrez în domeniul producției de energie electrică, la Termocentrala Iernut.

Sunt căsătorit de 31 de ani cu frumoasa mea soție Mildy și împreună avem un fiu , în vârstă de 27 de ani Erik, care se ocupă și el de fotografie, fiind specializat în fotografia de eveniment.

CF : Să trecem la fotografia Levi Bagy. Când ai decoperit fotografia? Cu ce aparat ai început, ce utilizezi acum, poate ce ți-ai mai dori ?

LB : Primele tentative de a face fotografie au fost prin 2004, când au apărut aparatele foto digitale, și atunci am cumpărat și eu o "săpunieră" pentru fotografiile de familie. Am folosit aparatul timp de 4 ani , dar ocazional, la evenimente în familie și în vacanțe, apoi, în 2010, am achiziționat un aparat Nikon bridge, și de la peisaje, flori, insecte, am trecut la portrete și coafuri realizate clientelor din salonul soției. În 2012 am trecut la DSLR (Nikon D3100) și au apărut primele solicitări pentru fotografia de eveniment, așa că am intrat în hora aceasta (încă mai joc și acum). Am făcut și niște cursuri de fotografie pentru perfecționare, apoi am tot investit în aparatură, obiective, lumini, etc. Momentan folosesc un aparat mirrorless Nikon Z6-2, și bătrânul D750, și 6 obiective.

Ce mi-as mai dori ? Poate un Nikon Z8 L-am testat recent și am fost plăcut surprins de performanțele acestuia.

CF : Ai investit mult pentru această pasiune ?

LB : De investit am investit foarte mult, pentru că la fotografia de eveniment sunt pretenții, și pentru a ajunge la rezultatul final e nevoie și de aparatură performantă. La un moment dat aveam 3 aparate DSLR, 12 obiective, 6 blițuri, lămpi cu LED-uri, și multe alte accesorii mărunte. Pentru partea de editare, PC+monitor performant, laptop, licențe de software.

CF : Ai un fotograf preferat , un model ?

LB : Desi am fotografiat foarte multe evenimente, nu mă consider un fotograf de acest tip. Pe mine m-a atras foarte mult natura și fotografia de peisaj, iar aici un fotograf preferat este Jenő Major. De peste hotare ar fi Piotr Skrzypiec. Preferatul din domeniul fotografiei de eveniment este Alexander Lupașcu – fotograful anului în 2023 (în acest domeniu).

CF : Am tras cu ochiul în profilul tău și am văzut fotografii în care ai surprins momente placute din natură, dar și din mijlocul străzii, am văzut și portrete foarte frumos realizate. Totuși preferi un anumit gen de fotografie , sau fotografia ca un tot unitar?

LB : De-a lungul timpului am încercat să experimentez mai multe genuri de fotografie, unele fiind în urma unor solicitări de la clienți, altele ca o provocare, sau din curiozitatea de a testa dacă pot face și altceva. Totuși genul preferat rămâne fotografia de peisaj, dar continui să fac și evenimente și portrete.

CF : Dar ce crezi, pentru realizarea unei fotografii “de top”, ce ar conta în proporția cea mai mare : aparatul utilizat, obiectivul sau priceperea fotografului în a alege locul, momentul, setările potrivite ale aparatului.....?

LB : Eu zic , că toate astea contează. Trebuie să știi să alegi locul , momentul, dar contează și aparatul, obiectivul și setările potrivite pentru situația dată, pentru că degeaba ți se ivește momentul – ocazia unică, dacă nu ai obiectivul potrivit și nu ai setările corecte. La

ieșirile în locațiile unde imi propun să fotografiez, mereu verific condițiile meteo, ora răsăritului-apusului în acel loc, studiez hărți, deci e nevoie de puțină documentare, și apoi și de puțin noroc pentru a prinde condițiile bune pentru fotografie.

CF : Levi, ești fotograful care respectă cu strictețe acele reguli ale fotografiei despre care se tot vorbește?

LB : Cu strictețe nu, nu respect acele reguli. Pe cât posibil țin cont de ele.

CF : Cred ca nu există fotograf care să nu utilizeze și un program de prelucrare. Ce astfel de program recomanzi ?

LB : Da, un fotograf are nevoie și de un program de prelucrare, pentru a aduce fotografia la forma finală, așa cum a imaginat acel cadru. Eu de la început am folosit doar Lightroom, este programul cu care m-am acomodat-învățat, și imi satisface cerințele pentru a scoate un rezultat pe placul meu în primul rând. Știu că foarte mulți fotografi folosesc PS (photoshop), dar eu nu m-am putut acomoda cu acest program .

CF : Peisajele tale sunt...de poveste. Totuși care este locul pe care l-ai fotografiat și te-a fascinat cel mai mult și de ce ?

LB : De-a lungul anilor am umblat mult, dar totuși locul preferat și fotografiat cel mai mult este în Apuseni, la Dumești. Acest loc este magic, mai ales la ora răsăritului, cu dealurile cu mesteceni, și căsuțele din lemn cu acoperiș de paie, cu sunetul talangelor de la văcuțele care pasc, și dacă mai ai parte și de ceață, ai toate ingredientele pentru niște fotografii memorabile.

Mai am un loc preferat acasă la mine, la Luduș, pe malul Mureșului, unde am surprins multe, foarte multe apusuri frumoase.

CF : Dar un loc în care pur și simplu nu ți-a venit să scoți aparatul din geantă ?

LB : Un așa loc încă nu am întâlnit, mereu unde am fost am încercat să văd, să găsesc frumosul și apoi să fac și câteva fotografii.

CF : Din punctul tău de vedere, care este diferența dintre o fotografie de peisaj reușită și una banală?

LB : De cele mai multe ori, diferența dintre o fotografie de peisaj reușită și una banală nu o face aparatul foto sau obiectivul utilizat, ci de momentul ales de fotograf pentru a surprinde imaginea. De exemplu un peisaj fotografiat la ora amiezii, diferă foarte mult de fotografia făcută aceluiași loc, la ora răsăritului sau apusului.

CF : Se pot obține fotografii de peisaj foarte reușite fără a investi o avere în aparatură? Altfel spus, există trucuri simple care pot avea un impact major în reușita fotografiei de peisaj?

LB : Da, cu siguranță se pot obține fotografii de peisaj reușite și fără o aparatură scumpă, iar trucuri simple sunt, cum spuneam, alegerea momentului, alegerea unei compoziții bune, o focalizare corectă, menținerea dreaptă a liniei orizontului și folosirea mai multor perspective pentru diverse unghiuri de fotografiere.

CF : Fotografiile tale au fost preluate de diverse reviste sau reclame ?

LB : În ultimii ani fotografiile mele au fost preluate de mai multe publicații din județele Mureș, Cluj, Alba și Hunedoara. Aproape la fiecare ieșire în zona Apusenilor, fotografiile realizate, postate în primă fază pe conturile mele, sunt preluate apoi, de mai multe publicații.

CF : Ești și un foarte bun fotograf de evenimente. Ce trebuie să aibă în vedere un client atunci când alege un fotograf pentru evenimentul său?

LB : Este important să aleagă un fotograf în al cărui stil să se regăsească. Fotografii să aibă experiență în fotografia de eveniment, și al cărui profesionalism și aparatură de calitate, sunt elementele care oferă încredere, că rezultatul final, va fi cel așteptat. Un alt aspect este stabilirea unei întâlniri unde se poate prezenta un portofoliu care reprezintă experiența fotografului și se pot discuta detalii referitoare la predarea și păstrarea amintirilor.

Alegerea unui fotograf de evenimente ține și de buget: costul pentru un fotograf de evenimente experimentat, care livrează imagini de o calitate superioară poate părea scump și nefondat pentru necunoscători. Ceea ce nu știu mulți, este munca ce se ascunde în spatele produsului final, care nu constă doar în fotografierea evenimentului, ci și editarea profesionistă a imaginilor, investiții în aparatura de editare, de back-up și stocare, precum și participarea la cursuri de specializare, pentru a putea oferi cea mai bună calitate a experienței fotografice.

CF : Din punctul de vedere al artistului fotograf, la ce gen de evenimente te simți mai liber și creativ? Comunici ușor cu clienții?

LB : Genul de fotografie de eveniment, unde mă simt în largul meu, sunt majoratele. Poate și din cauza faptului că primul meu eveniment a fost un majorat, și totul a decurs foarte bine. Acest gen mi-a rămas mai apropiat. Comunicarea este ușoară din punctul meu de vedere, iar la ședințele foto de majorat (și altele), las persoanele fotografiate să se exprime în stilul lor, să își arate personalitatea, nu folosesc poziții ”șablon”.

La nunți e mai complicat puțin, pentru că totul este contra cronometru, mirii nu sunt mereu relaxați, și de aceea la întâlnirile cu ei, le propun o sedință foto de după nuntă (Trash the dress), unde se poate merge într-o locație frumoasă, pentru a realiza amintiri de neuitat.

CF : Sunt lucruri pe care clientul trebuie să le ceară explicit fotografului sau trebuie lăsat totul în seama fotografului?

LB : Este bine ca să existe o comunicare cu privire la viziunea și dorințele clientului, să existe o discuție privind momentele importante ce se doresc a fi fotografiate, iar fotografii profesionist trebuie să fie atent la ce se întâmplă în jurul lui, să fie activ, să nu aștepte să fie anunțat să facă anumite cadre. De asemenea, fotografii trebuie să știe momentele importante ale unui eveniment (de exemplu la o slujbă religioasă, sau la o cununie), așa că va ști să surprindă cadrele cele mai importante de la acestea.

CF : *Cu ce materiale rămâne clientul de la fotograf după eveniment. Ce opțiuni are?*

LB : Depinde de eveniment : la majorate, de exemplu, fotografiile se predau prin link on-line, sau pe stick; la nunți – botezuri, materialele se predau pe stick în cutie personalizată și câteva fotografii tipărite. Există și varianta albumelor imprimate, tip fotocarte de diferite dimensiuni, lucru pe care îl

recomandăm clienților.

CF : *Ai un eveniment la care ai participat și care s-a detașat de celelalte din punctul de vedere al fotografii?* *Ce a fost diferit?*

LB : Da, a fost o nuntă lângă Pitești, într-o locație superbă, cu o pereche de miri extraordinari, foarte energici și nonconformiști. Au ieșit niște cadre memorabile datorită mirilor, care s-au implicat și chiar au ținut să aibă fotografii frumoase.

CF : *Ai vreo amintire neplăcută de la vreun eveniment pe care l-ai fotografiat ?*

LB : Din fericire nu am amintiri neplăcute de la evenimente, și nici nu-mi doresc pe viitor.

CF : *Dar una amuzantă ?*

LB : O amintire care nu e chiar amuzantă, e de la o ședință foto pentru poze de promoții, unde eram cu 2 fete la Cheile Aiudului, la Castelul Templul Cavalerilor, și în timp ce făceam fotografii cu una din ele, cealaltă a cerut cheile de la mașină să își ia niște lucruri de acolo, și aud la un moment dat ca striga după mine: ”Levi e bai, cred ca am închis cheile în mașină ” . Și așa a fost, am rămas cu cheile blocate în mașină, iar fetele, au început să se certe. Eu am sunat un prieten, l-am rugat să meargă la mine, să ia cheia de rezerva și să o

aducă. Când fetele au văzut că s-a rezolvat problema, s-au calmat și am continuat ședința foto

CF : Știu că fiul tău ți-a urmat cariera și esti foarte mândru de el. Faceți echipă la evenimente sau fiecare este cu stilul său ?

LB : Da, într-adevăr fiul meu Erik, se ocupă cu fotografia, și sunt mândru de

realizările lui. Deși a terminat Facultatea de litere, specializarea Engleză – Japoneză, încă din ultimii ani de liceu a fost atras de fotografia de eveniment și a început mai serios, imediat după împlinirea vârstei de 18 ani. În prezent, se ocupă doar cu fotografia de eveniment, unde s-a perfecționat și a ajuns un fotograf bine cotate. Este înscris pe platforma Fotografi – cameramani.ro, unde are prezentat un portofoliu bogat, și are foarte multe premii obținute, în special cu fotografii de nuntă.

La evenimente mai complexe, gen nuntă, facem echipă, iar la celelalte evenimente fiecare cu clienții lui.

CF : Ce sfaturi le-ai putea da fotografilor aflați la început de drum?

LB : Și în fotografie există o perioadă de acomodare, de învățare, de progres, și lucrurile pot părea mai grele la început, și aș sfătui pe cei la început de drum, ca în primul rând să nu achiziționeze aparatură scumpă, este mai ok o camera de buget, cu care să fotografieze cât mai des posibil, să învețe setările camerei, să învețe regulile de fotografiat, și să nu le fie frică să experimenteze.

CF : Planuri de viitor ?

LB : În primul rând îmi doresc să fiu sănătos, să am timp mai mult pentru fotografiat, să ajung în cât mai multe locuri frumoase, unde să am posibilitatea de a realiza fotografii bune. La fotografia de eveniment unde fac echipă cu fiul meu, la nunți, să reușim să mulțumim clienții noștri, prin realizarea unor fotografii la care să se uite cu bucurie peste timp.

De asemenea, să particip și la expoziții, și să pot realiza un asemenea eveniment și în orașul meu, Luduș.

CF : Un gând pentru cititorii noștri ?

LB : Salut toți cititorii și le doresc multă sănătate, lumina bună, și realizarea unor fotografii de care să fie mândri.

CF : Dincolo de aparate, obiective și tehnică, din discuția cu Levi Bagy rămâne poate cel mai important lucru: felul în care privești lumea. Cu răbdare, cu bucurie și cu dorința de a găsi frumosul oriunde te poartă pașii.

Levi ne-a spus, la un moment dat, că nu a întâlnit încă un loc în care să nu simtă nevoia să scoată aparatul din geantă. Oriunde a fost, a încercat să vadă și să găsească frumosul. Poate că tocmai aici se ascunde una dintre cele mai simple și mai frumoase definiții ale fotografului.

Îți mulțumim, Levi, pentru sinceritate, pentru povești și pentru imaginile prin care ne amintești că frumusețea este peste tot. Trebuie doar să avem răbdarea să o vedem.

Îți dorim lumină bună și cât mai multe locuri frumoase de descoperit prin obiectiv!

GALERIE FOTO

Levi Bagy

Lectia de fotografie

Compoziția în fotografie

partea a II-a

În numărul precedent am început să descoperim unul dintre cele mai importante elemente ale fotografiei: **compoziția**-felul în care alegem să așezăm, să echilibrăm și să punem în valoare elementele dintr-un cadru.

Am vorbit despre reguli și repere care ne pot ajuta să construim imagini mai armonioase și mai ușor de „citit”. Dar compoziția nu se învață dintr-o singură lecție și, mai ales, nu înseamnă doar respectarea unor reguli.

Continuăm, așadar, călătoria noastră prin limbajul imaginii, descoperind alte câteva principii simple care ne pot ajuta să privim mai atent înainte de a apăsa declanșatorul.

Dorin Bota

Pentru că, uneori, diferența dintre o fotografie obișnuită și una care ne face să ne oprim din privit stă într-un singur pas în lateral, într-un alt unghi sau într-un element pe care am ales să îl includem ori să îl lăsăm în afara cadrului.

6. Fundalul spune și el o poveste

De multe ori, întreaga atenție este îndreptată către subiect, iar fundalul rămâne neobservat. Totuși, acesta poate susține fotografia sau, dimpotrivă, o poate compromite. Un stâlp care pare să iasă din capul unei persoane, o creangă care traversează chipul sau un obiect aflat exact în spatele subiectului pot distrage imediat privirea și pot diminua impactul imaginii.

Înainte de a apăsa declanșatorul, privește cadrul în ansamblu, nu doar subiectul. Fă un pas la stânga sau la dreapta, schimbă ușor unghiul ori coboară sau ridică aparatul. De multe ori, o modificare de doar câțiva centimetri este suficientă pentru a obține un fundal curat și o compoziție mult mai armonioasă.

Florin Todoran

Fundalul completează povestea.

Lemnul vechi al casei, pridvorul și peisajul din fundal nu sunt simple elemente decorative. Ele vorbesc despre tradiție, despre loc și despre lumea din care face parte personajul.

Cornelia Ghergut

Uneori și un fundal simplu spune o poveste.

În această imagine, fundalul nu oferă informații despre loc, ci creează liniște și mister. Prin simplitatea lui, lasă lumina lumânării, expresia chipului și obiectele din cadru să devină personajele principale.

7. Regula treimilor – un bun punct de plecare

Una dintre cele mai cunoscute reguli de compoziție este regula treimilor. Imaginează-ți că fotografia este împărțită, prin două linii verticale și două orizontale, în nouă dreptunghiuri egale. Punctele în care aceste linii se intersectează sunt zonele în care privirea ajunge în mod natural.

Așezând subiectul pe una dintre aceste linii sau într-unul dintre punctele de intersecție, fotografia capătă, de cele mai multe ori, mai mult echilibru, dinamism și naturalețe decât dacă subiectul este plasat exact în centrul cadrului. Această tehnică funcționează foarte bine în peisaje, portrete, fotografie de stradă și în multe alte genuri fotografice.

Desigur, regula treimilor nu este o obligație. Sunt numeroase imagini extraordinare în care subiectul se află chiar în centru. Însă, atunci când înveți să compui o fotografie, această regulă reprezintă un excelent punct de plecare și te ajută să înțelegi cum circulă privirea prin imagine. Odată stăpânită, vei ști și când merită să o respecti, dar și când o poți încălca pentru un efect artistic.

Camelia Stan

8. Oferă subiectului loc să „respire”

Felul în care așezi spațiul din jurul subiectului poate schimba complet impresia pe care o lasă o fotografie. Atunci când o persoană privește într-o anumită direcție, un animal aleargă sau un vehicul este în mișcare, este recomandat să lași mai mult spațiu în partea către care se îndreaptă. Astfel, imaginea va părea mai firească, mai echilibrată și va transmite senzația de continuitate.

Paul Alexe

Dacă, dimpotrivă, subiectul este lipit de marginea cadrului în direcția privirii sau a deplasării, fotografia poate crea impresia de constrângere sau de mișcare brusc întreruptă. Desigur, există și situații în care acest efect este căutat intenționat, însă el trebuie folosit conștient pentru a susține povestea imaginii.

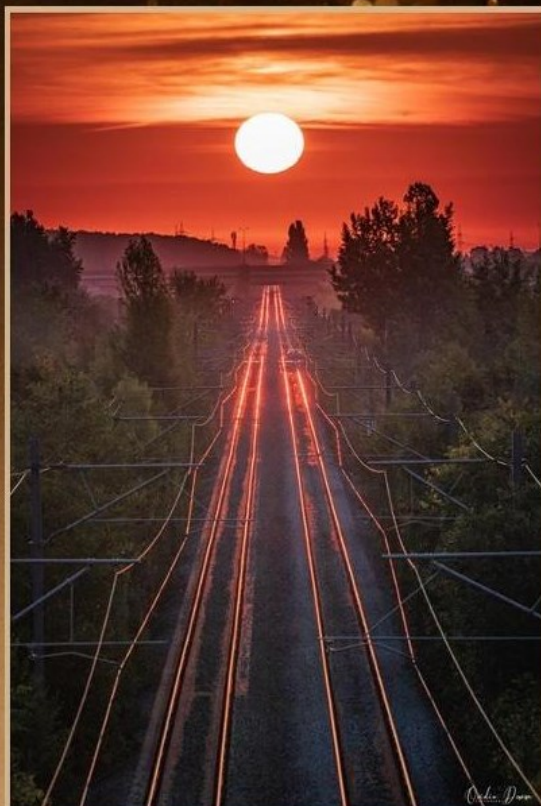
În fotografie, spațiul gol nu este un spațiu irosit. Folosit cu măsură, el devine parte din compoziție și îi oferă privitorului libertatea de a continua, cu imaginația, drumul început în cadru.

9. Lasă liniile să conducă privirea

În natură și în jurul nostru există nenumărate linii care pot transforma o fotografie obișnuită într-una mult mai expresivă. Un drum care se pierde în depărtare, șinele unei căi ferate, un gard, malul unui râu, umbrele sau chiar conturul unei clădiri pot deveni elemente care ghidează privirea în mod firesc către subiectul principal.

Aceste „linii directoare” au rolul de a crea profunzime, de a organiza compoziția și de a conduce ochiul privitorului prin imagine. Folosite cu atenție, ele oferă fotografiei echilibru, dinamism și o senzație de parcurs, invitând privitorul să descopere fiecare detaliu al cadrului.

Atunci când compui o fotografie, încearcă să observi aceste linii înainte de a apăsa declanșatorul. De multe ori ele sunt deja acolo, trebuie doar să alegi unghiul potrivit pentru a le transforma din simple elemente ale peisajului în adevărați ghizi ai poveștii pe care o spui prin fotografie.

Ovidiu Domsa

10. Descoperă frumusețea simetriei

Simetria are darul de a transmite echilibru, armonie și ordine. Atunci când este folosită cu atenție, poate transforma o fotografie obișnuită într-o imagine care atrage imediat privirea și rămâne ușor în memorie.

Reflexiile perfecte în apă, clădirile impunătoare, podurile, aleile, ferestrele sau anumite peisaje oferă adesea ocazia de a crea compoziții simetrice spectaculoase. În astfel de situații, plasarea subiectului chiar în centrul cadrului nu doar că este permisă, ci poate fi cea mai inspirată alegere.

Petre Dalea

Privește cu atenție scena și caută acele forme care se repetă sau se oglindesc una în cealaltă. O mică schimbare de poziție este uneori suficientă pentru ca liniile și reflexiile să se alinieze perfect. Iar atunci când simetria este completată de o lumină frumoasă și un subiect bine ales, fotografia capătă eleganță, forță și un impact vizual deosebit.

Compoziția nu înseamnă să așezăm fotografia într-un șir de reguli, ci să învățăm să privim mai atent.

Regula treimilor, liniile, simetria, spațiul sau fundalul sunt doar câteva dintre instrumentele care ne ajută să dăm ordine și sens unei imagini. Cu timpul, ele nu vor mai fi lucruri la care ne gândim înainte de fiecare declanșare, ci vor deveni parte firească din felul nostru de a vedea.

Iar poate cea mai frumoasă lecție despre compoziție este aceasta: **înainte de a învăța să fotografiezi mai bine, înveți să privești mai bine.**

Pentru că fotografia începe cu aparatul, dar se naște, întotdeauna, în ochiul celui care privește.

EXERCITIU DE FOTOGRAFIE

Am vorbit despre reguli de compoziție. Acum să vedem cât de repede le recunoaștem într-o fotografie. 😊

*Priviți cu atenție cadrul de mai jos. **Ce reguli sau principii de compoziție identificați?** Unde vă fuge privirea prima dată? Ce elemente vă conduc prin imagine? Și, mai ales, ce credeți că face acest cadru să funcționeze?*

*Nu căutăm neapărat un singur răspuns corect. Încercăm să **citim fotografia** și să descoperim cum a fost construită vizual.*

Gheorghe Belu

Hai să vedem câte descoperim împreună!

Păstrătorul clipei

*În dialog cu
Adrian K'a*

Există oameni care nu fotografiază doar ceea ce văd, ci și ceea ce simt. Pentru Adrian K'a, fotografia este mai mult decât o pasiune, este un mod de a încetini timpul, de a descoperi frumusețea din lucrurile simple și de a transforma lumina în emoție.

Îndrăgostit de mare, fascinat de delicatețea florilor și mereu curios în fața noilor tehnologii, Adrian privește lumea cu aceeași bucurie cu care un copil descoperă ceva pentru prima dată. În spatele fiecărei imagini se află răbdare, sensibilitate, umor și o filosofie de viață construită în jurul respectului pentru natură și pentru oameni.

Vă invităm la o cafea și la o conversație sinceră despre fotografie, inspirație, inteligența artificială, comunitatea Cafeneaua Fotografilor și, mai ales, despre omul din spatele aparatului foto.

CF - Înainte de a vorbi despre fotografie, spune-ne câteva cuvinte despre omul Adrian K'a. Cine ești dincolo de aparatul foto?

AK - Pentru că suntem la un interviu pe temă fotografică, vă răspund așa: sunt un om care a învățat că viața (la fel ca un cadru bun) are nevoie de atenție, de răbdare și de echilibru. Și înainte și dincolo de obiectiv, sunt și soț și tatăl a trei băieți (acum toți majori) și bunicul care încă mai pleacă să cumpere pâine sau alte cumpărături și uită de ce-a plecat dacă vede un răsărit spectaculos pe drum. Norocul meu e că soarele răsare pe la noi înainte de deschiderea magazinelor, că altfel nu știu “pe unde mai scoteam cămașa”.

Am început să fac fotografii pe la vreo 13-14 ani, cu un Smena 8M, pe vremea când existau cercurile foto, dar nu am ales calea profesiei de fotograf, ci am fotografiat pur și simplu din plăcere, instantanee zilnice, evenimente de familie sau peisaje. De-a lungul timpului mi-am cheltuit banii pe diferite aparate foto pe film (Zenit, Kiev 88TTL, Canon), apoi pe sisteme Nikon și Olympus.

Nu sunt fotograf profesionist, să fie clar!

CF - Locuiești la malul mării, iar acest lucru se simte în imaginile tale. Cât de mult ți-a influențat marea felul în care privești și fotografiezi lumea?

AK - Sunt născut pe malul drept al Dunării, într-un oraș cu o foarte străveche, zbuciumată și fascinantă istorie, dar apele bătrânului fluviu m-au purtat spre marea albastră, inițial la Constanța, apoi dus de valuri și curenții marini până în garnizoana Mangalia.

Marea a fost și este marea mea dragoste (că doar de-aia i se zice mare: pentru unii chiar e o dragoste mare).

Marea m-a învățat (ca și Dunărea) că lumea nu este niciodată statică. Dar ea nu se luptă cu obstacolele, ci curge în jurul lor sau își croiește drum prin ele. Asta înseamnă să te adaptezi rapid la situații noi sau neprevăzute, în loc să te opui acestora. Marea ia forma locului în care se află ceea ce înseamnă să nu fii rigid în gândire și să te adaptezi la circumstanțele vieții. Deși pare uneori inofensivă, marea poate distruge bariere din piatră, ceea ce înseamnă că poți depăși dificultățile vieții prin voință, răbdare și consecvență.

CF - Există un moment al zilei sau un anotimp în care simți că marea își dezvăluie cel mai bine frumusețea?

AK - Marea e frumoasă tot timpul. Depinde numai de tine cum o privești. Dar cele mai frumoase momente sunt cele de la răsărit, pentru că de pe țărmul nostru răsăritul e cel mai vizibil. Unii vor spune că marea e mai frumoasă vara. Dar în septembrie-octombrie sau în mai-iunie, la „ora albastră”, la răsărit și nu numai, marea devine melancolică, în culori de smarald sau turquoise, de o claritate cristalină.

Pentru mine, dimineața e momentul în care marea își dezvăluie cel mai bine frumusețea, ca o doamnă care știe că e frumoasă dimineața și ciufulită și fără machiaj.

Și apropo de ciufulită: neapărat să vedeți marea când e supărată, agitată și ciufulită de-a dreptul, cu valurile ei zbuciumate și mari. Dar să nu stați în calea ei!

CF - Dacă ar fi să organizezi o tură fotografică pe litoral, ce locuri le-ai recomanda colegilor din Cafeneaua Fotografilor și de ce?

AK - Marea e frumoasă de la locul de vărsare a Dunării, prin fiecare localitate de țărm, până prin zonele sălbatice din Bulgaria sau litoralul turcesc. Aș recomanda Tyulenovo, Cap Caliacra, Varna și Nesebar nu pentru că ar fi cele mai spectaculoase, ci pentru că sunt locuri unde „tăcerea” vizuală e maximă. Acolo înveți să asculți peisajul, nu doar să-l privești.

CF - Marea este prezentă în multe dintre fotografiile tale, dar florile ocupă și ele un loc aparte. Cum s-a născut această pasiune pentru fotografia florală?

AK - O floare reprezintă simbolul suprem al naturii, al efemerului și al renașterii și funcționează ca un limbaj universal al emoțiilor umane, transmițând sentimente fără a fi nevoie de cuvinte.

Ca să vă spun sincer, am început fotografia florală ca terapie prin frumos, pentru că am văzut că funcționează ca o formă de art-therapy și eco-terapie vizuală. Căutarea unghiului perfect și observarea detaliilor fine, a texturii petalelor sau a picăturilor de rouă forțează

mintea să se desprindă de grijile și problemele cotidiene și să se concentreze pe momentul prezent. Imaginile cu flori stimulează creierul în mod pozitiv, culorile calde aducând optimism în timp ce culorile reci induc o stare profundă de calm și relaxare. Și la fel ca și oamenii, sunt subiecți efemerii. Totodată am realizat că o floare nu se supără dacă îi fac o sută de cadre până nimeresc focusul sau compoziția dorită.

Un rol important în pasiunea pentru fotografia florală l-a avut înscrierea într-un grup internațional specializat pe fotografia florală, administrat atunci de un fotograf pe nume David Liu, originar din Shanghai/China, domiciliat în Sydney/Australia, căruia îi sunt profund recunoscător pentru toate lecțiile și sfaturile transmise și mai ales pentru încrederea acordată.

CF - Ce te atrage cel mai mult atunci când fotografiezi o floare: culoarea, forma, lumina sau povestea pe care o transmite?

AK - Așa cum am spus mai devreme, o floare e frumoasă oricum. Depinde în ce lumină o vezi, din ce unghi, ce detalii sau texturi urmărești.

CF - Există o fotografie cu marea sau una cu flori de care ești deosebit de atașat? Ce poveste se ascunde în spatele ei?

AK - Da, am multe fotografii cu marea și multe fotografii cu flori, fiecare dintre ele ducând câte o poveste în spate, fotografii de care sunt atașat atât prin prisma emoțiilor pe care le-am simțit eu cât și a recunoașterii în cercurile fotografice.

CF - Cum decurge, de obicei, o ieșire fotografică pentru tine? Pleci cu un plan bine stabilit sau preferi să te lași surprins de ceea ce descoperi pe drum?

AK - De obicei, plec cu planul de a nu avea niciun plan. De multe ori, cel mai bun cadru este cel pe care nu l-ai anticipat. Dacă pleci cu idei fixe, s-ar putea să ratezi magia care se întâmplă chiar în fața ta.

CF - Cât de importantă este răbdarea în fotografia de peisaj și în fotografia florală?

AK - Răbdarea, zic eu, înseamnă aproape 90% din fotografie. Restul e noroc și tehnică. Să stai minute întregi să aștepti să se miște norul ăla ca să lumineze doar floarea pe care o vrei tu, sau să te trezești dimineața zile la rând ca să prinzi răsăritul vibrant, ... asta e meditație pură.

Zicea odată un fotograf: „Ai răbdare! Mai stai măi încă 5 minute, nu te grăbi, că nu știi ce-ți rezervă Dumnezeu!” Și mare dreptate avea!

CF - În ultima perioadă ai început să explorezi și posibilitățile oferite de inteligența artificială. Ce te-a atras către această zonă?

AK - Inițial a pornit în editare, ca o joacă fascinantă de copil. E ca și cum ai avea o pensulă magică. Diferitele softuri de editare folosesc din ce în ce mai mult tehnologia și capacitățile oferite de inteligența artificială. Poți reduce zgomotul de imagine, poți ajusta lumină și culoare, poți mări claritatea, poți șterge elemente nedorite sau poți genera diferite elemente în compoziție. De regulă am intervenit asupra fotografiilor mele prin diferite tehnici, astfel încât să pun în valoare fotografia existentă și să o aduc la un rezultat final cât mai apropiat de viziunea mea. În ultima vreme au apărut foarte multe programe/softuri care folosesc inteligența artificială în fotografie și film. Sunt uimit de capacitățile extraordinare ale tehnologiei AI care evoluează fulgerător și constant, ca și când ai coborî dintr-un car tras de boi și ai urca într-un avion supersonic, dar nu sunt speriat și nici oripilat, așa cum au declarat unii fotografi.

În urmă cu vreo 30 de ani nimeni nu se gândea că va putea realiza fotografii performante cu un telefon de buzunar, nu?

Tehnologia este peste tot prezentă în jurul nostru și va evolua rapid. Și camerele foto și obiectivele se vor schimba și probabil vor folosi tot mai mult inteligența artificială. Dar tot ce contează în fotografie, zic eu, este emoția pe care reușește să o transmită omul din spatele fotografiei, a imaginii, nu perfecțiunea tehnică a fotografiei.

CF - Cum vezi relația dintre fotografia clasică și creațiile realizate cu ajutorul AI? Pot conviețui armonios?

AK - Absolut!

Pictura n-a dispărut când a apărut fotografia. AI-ul este doar un instrument nou. Nu se bat, se completează.

CF - Ai avut vreodată o imagine creată mai întâi în imaginație și apoi transpusă cu ajutorul inteligenței artificiale?

AK - Da. Am încercat să o compun în realitate, dar era imposibil. AI-ul m-a ajutat să „văd” imaginea aia cu ochii minții mele transpusă pe ecran. E magie curată. Dar nu e chiar așa ușor, cum cred unii. AI-ul nu creează singur, de capul lui, ci are nevoie să-i dai instrucțiuni clare și detaliate, pe cât posibil în engleză, că altfel nu ajungi nicidecum la rezultatul dorit.

CF - Din postura de administrator al Cafenelei Fotografilor, cum vezi această comunitate și ce crezi că o face specială?

AK - "Cafeneaua Fotografilor " e înainte de toate o stare de spirit în care fotografia devine ofrandă pe altarul timpului.

Dincolo de ISO, diafragmă sau rezoluție, esența noastră stă în comuniunea unde nu discutăm despre echipamente sau perfecțiune tehnică, ci despre viziuni. Și în acea conexiune invizibilă dintre privitor și artistul fotograf-păstrător al clipei.

Cafeneaua Fotografilor e o casă cu ușile deschise non-stop. Ceea ce o face specială este că, aici, orgoliile rămân la ușă. Nu contează cine ești, ce aparat ai, contează ce vezi și cum reușești să transmiți un mesaj, o emoție.

CF - Ce înseamnă pentru tine să faci parte din echipa care contribuie la dezvoltarea Cafenelei Fotografilor?

AK - E o bucurie. Mă simt ca un fel de tânăr bunic al comunității care pune masa și se asigură că toată lumea are o cană de cafea virtuală în mână. Să contribui la creșterea acestei comunități e modul meu de a da înapoi pasiunii care m-a salvat în atâtea momente.

CF - Ce îți dorești să găsească un fotograf atunci când intră în Cafeneaua Fotografilor pentru prima dată?

AK - În primul rând, o cafea bună, nu?

Că e o vorbă : "Cafeluța dimineța face mai frumoasă veața!".

Aveți și mici cu cartofi prăjiți și o bere rece dacă se poate?

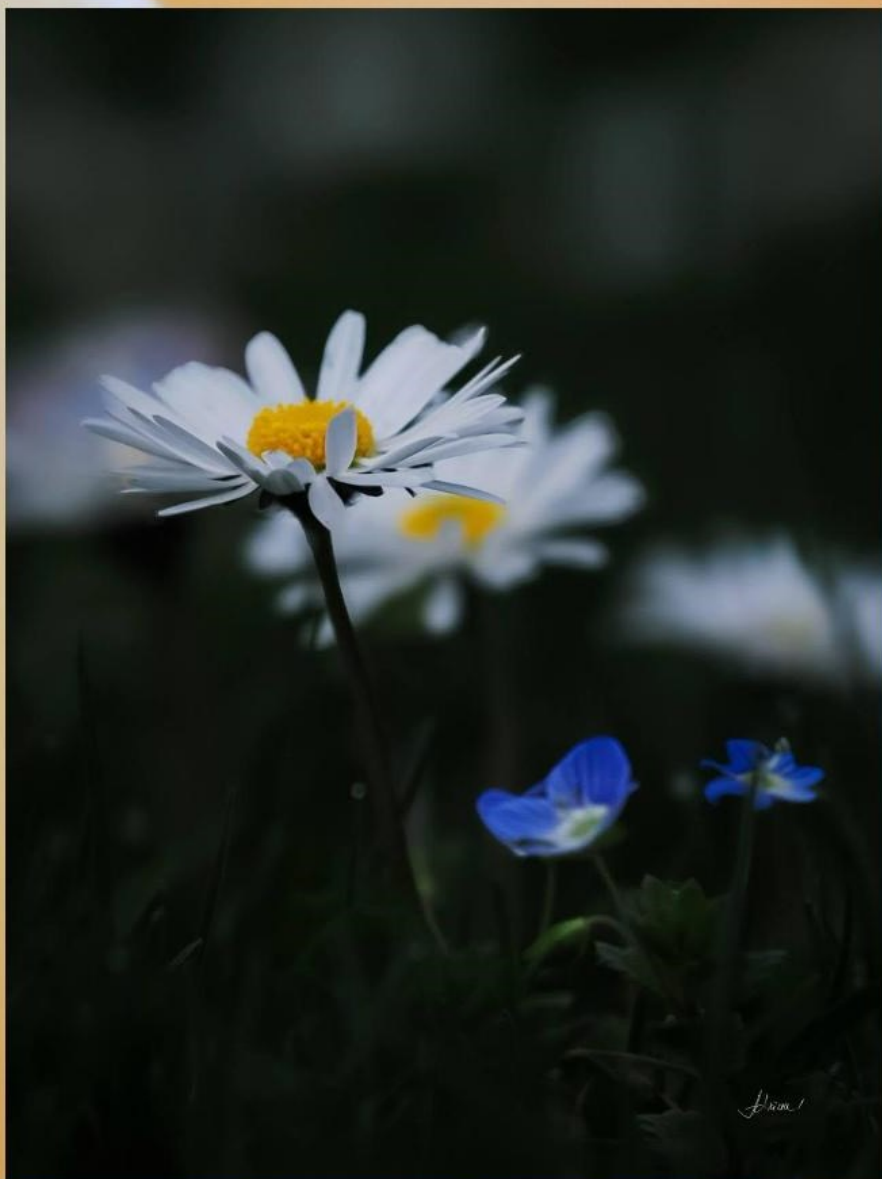
Lăsând gluma la o parte, îmi doresc să intre fiecare în Cafeneaua Fotografilor cu mult curaj. Vreau ca fiecare să găsească aici un loc unde nu e judecat dacă a greșit expunerea sau încadrarea, ci încurajat să mai încerce o dată sau de mai multe ori, până e mulțumit el însuși (ea însăși) de rezultatele muncii sale.

CF - Există un fotograf sau un artist care te-a inspirat de-a lungul timpului?

AK - Da, există fotografi și artiști (mai ales pictori sau sculptori) care m-au inspirat de-a lungul timpului. Există chiar și poeți care m-au inspirat, pentru că în fond fotografia funcționează ca un haiku: imortalizează un instantaneu și elimină zgomotul vizual din jur pentru a păstra numai elementele esențiale în cadru.

Și mai există un Om, de la care am furat pasiune și artă fotografică pe ascuns, în fiecare vară, la festivalurile Vama Sub Lumini de Oscar (VSLO) și Photo Trends Festival.

Numele lui este Cătălin Rudolf.

CF - Ce sfat ai oferi unui fotograf aflat la început de drum, care visează să surprindă frumusețea naturii?

AK - “-Nu te uita la scule! Uită-te la lumină și culoare. Dacă înveți să „simți” lumina și culoarea, poți face fotografii de milioane și cu un telefon. Învață regulile de bază ale fotografiei și caută să te perfecționezi !

Și, cel mai important, fotografiază pentru sufletul tău, din bucurie, nu pentru like-uri”.

CF - Dacă ai putea păstra o singură fotografie realizată de tine, iar toate celelalte s-ar pierde, pe care ai alege-o și de ce?

AK - Așa ceva chiar mi-e imposibil!

Măcar fotografiile cu copiii, nepoții și toți ceilalți din familia mea să le pot păstra...

CF - Ce proiect fotografic îți dorești să realizezi în viitor și încă așteaptă momentul potrivit?

AK - Îmi doresc eu multe...

Fiecare la timpul lui.

CF - Iar la final, te invit să încheiem cu o întrebare simplă: ce înseamnă fotografia pentru Adrian K'a, dincolo de imagini și aparatul foto?

AK - Nu ți se pare că am vorbit cam mult?

Pentru mine fotografia înseamnă o ofrandă pe altarul timpului.

Iar eu - păstrător al clipei.

CF - La finalul acestei întâlniri rămâne impresia că Adrian K'a nu caută doar fotografii frumoase, ci momente care merită păstrate. Fie că surprinde răsăritul peste mare, fragilitatea unei flori sau construiește lumi noi cu ajutorul inteligenței artificiale, în centrul tuturor imaginilor sale se află aceeași dorință: aceea de a transmite emoție.

Poate că cea mai frumoasă definiție a fotografiei este chiar cea pe care o oferă el, atât de simplu și de profund: „**Fotografia este o ofrandă pe altarul timpului, iar eu – păstrător al clipei.**”

Îi mulțumim lui Adrian K'a pentru deschiderea cu care și-a împărtășit gândurile și îi dorim să continue să ne inspire prin imaginile și poveștile sale, multe dintre ele născute acolo unde lumina întâlnește sufletul

H. xian /

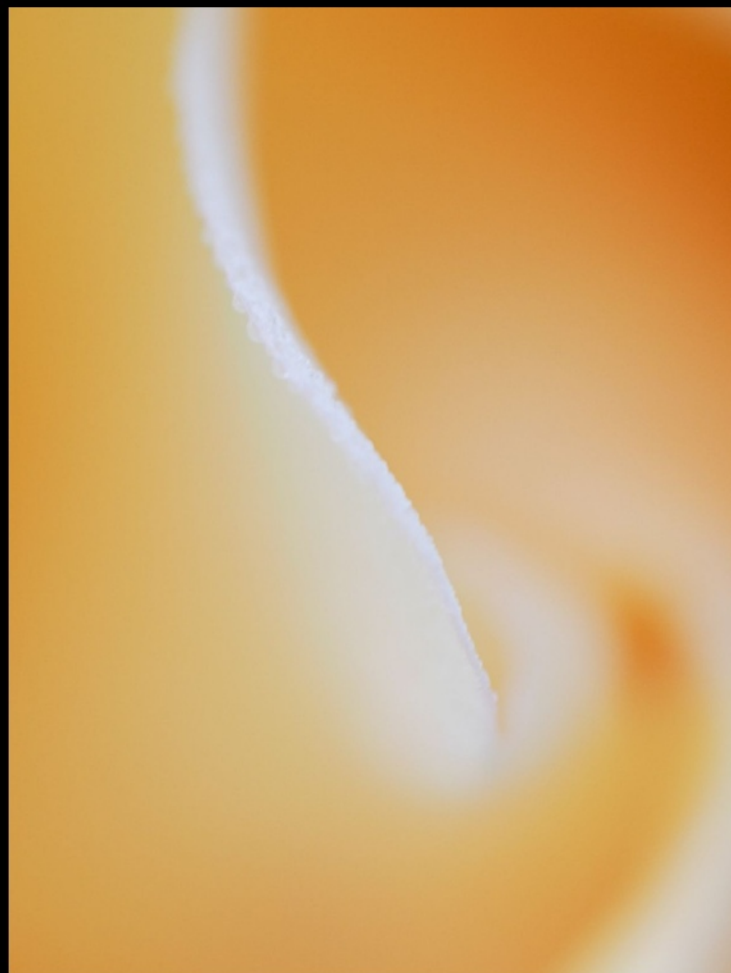
H. xian /

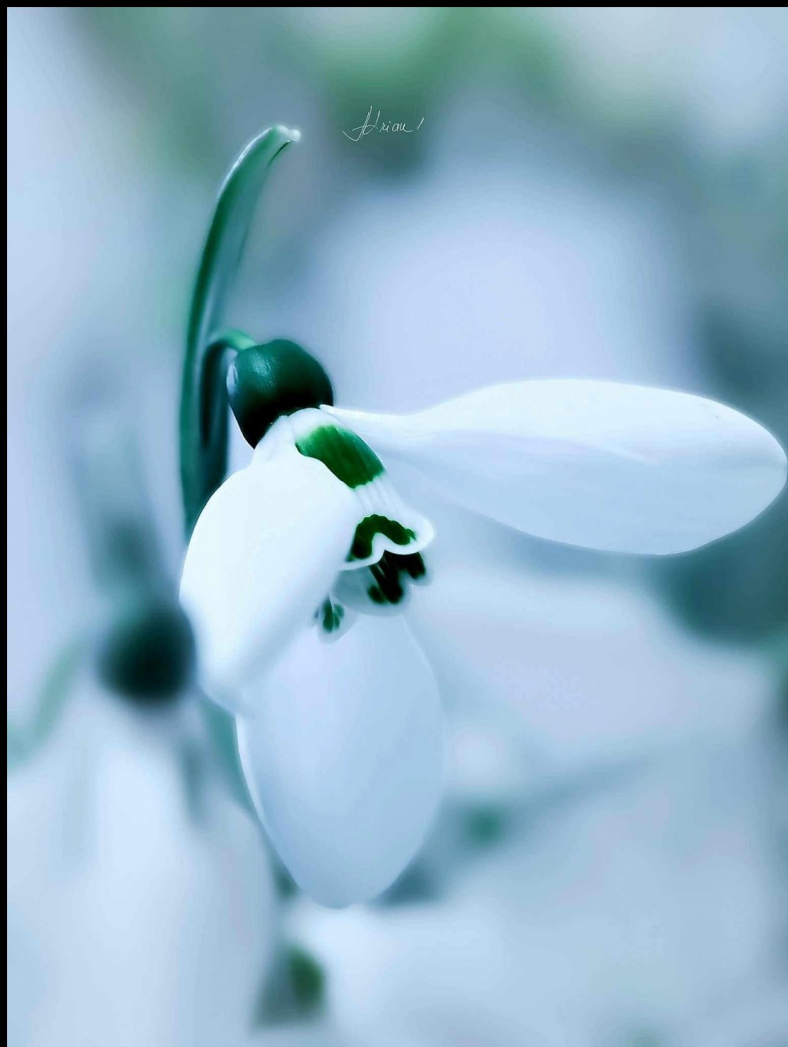

H. xian /

H. xian /

H. KION /

H. KION /

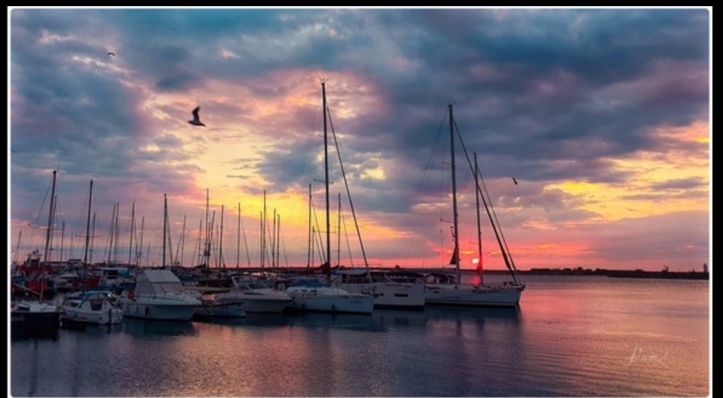
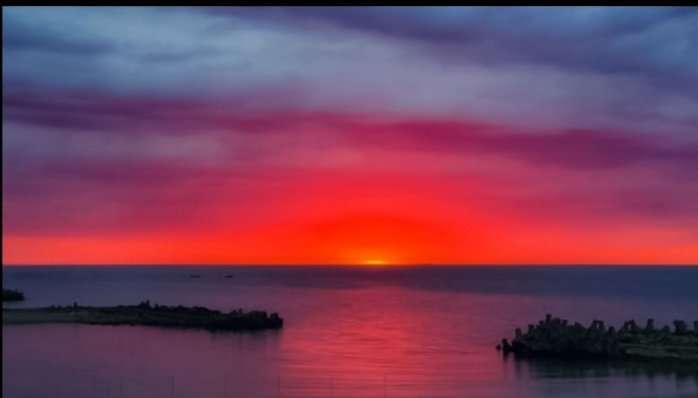
H. KION /

H. KION /

Sub lupa, o lume între petale

Privite de la distanță, florile ne încântă prin culoare și delicatețe. Dar, dacă ne apropiem, printre petale descoperim o lume mică, mereu în mișcare: fluturi grăbiți, albine harnice, buburuze curioase și alte făpturi care transformă fiecare floare într-un univers viu.

Aici, o picătură de rouă poate deveni o oglindă, o petală - un adăpost, iar câteva fire de polen - o adevărată comoară. Fotografia close-up ne invită să încetinim și să privim cu atenție aceste povești discrete, care se petrec în fiecare zi chiar lângă noi.

Pentru câteva clipe, lăsăm lumea mare deoparte și pășim, cu grijă, în fermecătoarea lume dintre petale.

Adrian K'a

Flavia Negru

Cristian Răduță

Catalina Ion

Denisa Deni

Marius Forgaicu

Dana Elena Guran

Diana Mirela

Levi Bagy

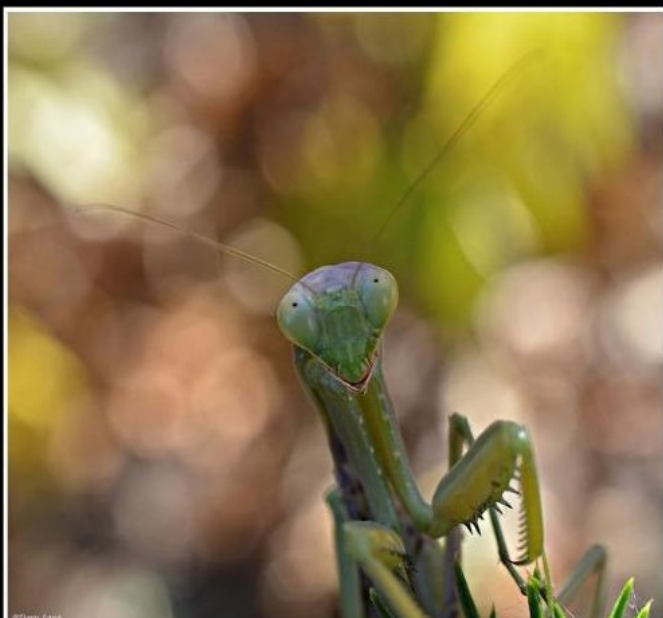
Levi Bagy

Sabin Casoni

Erika Ciolacu

Doru Sava

Angela Codrina Boese

Marilena Petrescu

Petronela Vali Ilauu

Cristian Sătmărean

Laura Ioana Ap

Ramona Ciuchendea

Adriana Dumitrescu

INTERVIU

DINCOLO DE FORMĂ, *esența vizibilă*

ÎN DIALOG CU

CRISTIAN SĂTMĂREAN

DESPRE FOTOGRAFIA ABSTRACTĂ

Fotografia începe, de multe ori, acolo unde privirea obișnuită se oprește. Într-un detaliu aparent neînsemnat, într-o formă, într-o umbră sau într-o lumină pe lângă care poate am fi trecut fără să o observăm.

Cristian Sătmărean este unul dintre fotografi care caută tocmai aceste lumi mai puțin văzute. De la natură și close-up până la fotografia alb-negru și abstractă, imaginile sale vorbesc despre curiozitate, intuiție și despre dorința de a descoperi ceea ce se ascunde dincolo de prima impresie.

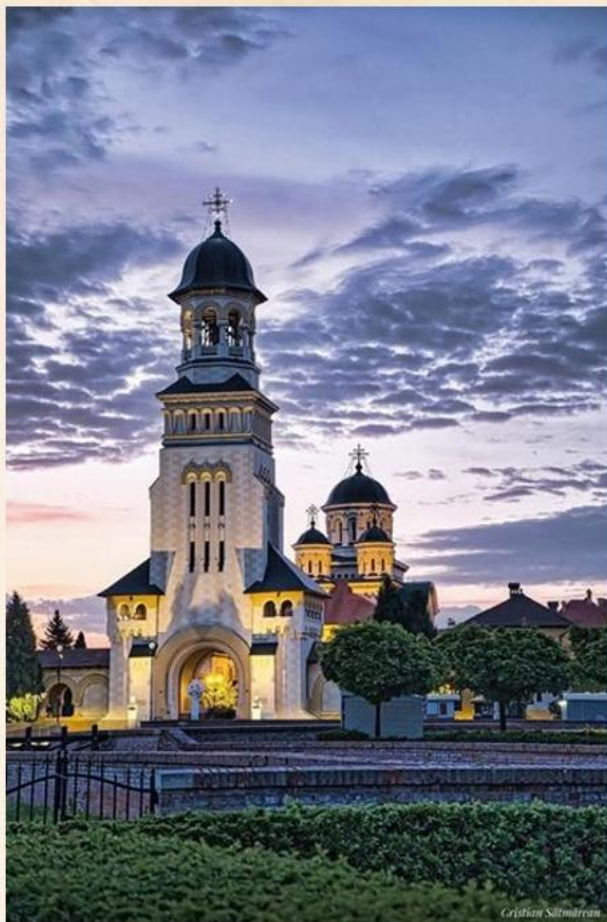
Vă invităm să îl cunoaștem nu doar prin fotografiile sale, ci și prin povestea omului din spatele aparatului de fotografiat – despre începuturi, învățare, perseverență, emoție și acel „ochi de fotograf” care continuă să caute, mereu, ceva nevăzut.

CF - Cristian, cum a început apropierea dumneavoastră de fotografie și când ați simțit că aceasta va deveni mai mult decât o simplă pasiune?

CS - De fotografie eram pasionat de foarte mulți ani, dar activitatea zilnică, viața în general, nu mi-a permis să mă ocup de ea la nivelul care eu îl doream.

În anul 2018 m-am hotărât că e timpul să-i dedic fotografiei cât mai mult timp posibil. Pentru aceasta, autodidact fiind, am început să citesc cărți, reviste de sau despre fotografie, să urmăresc o mulțime de canale de youtube și în general să studiez foarte multe lucruri despre fotografie descoperite pe internet. „Teoria ca teoria dar practica te omoară”.

La un moment dat am constatat că deși știam o grămadă de lucruri despre fotografie prea mult nu mă ajutau pentru rezultatul final, o fotografie reușită. Am ajuns la concluzia că cel mai bine ar fi să urmez un curs de fotografie, curs unde un profesionist ar putea realiza într-un timp relativ scurt dacă am, cum se spune, „ochi de fotograf”, dacă am aptitudinile necesare și ar putea constata mult mai rapid ce fac bine, ce fac rau, unde, cum și ce trebuie lucrat. Astfel am urmat timp de 4 ani cursurile de artă fotografică organizate de Centrul de Cultură Augustin Bena Alba Iulia, la clasa profesorului Vasile Sârb. Pentru mine cursul a fost mană cerească și mi s-a potrivit precum o mănușă. Acolo am prins aripi și am știut că fotografia artistică va fi ținta principală pentru mine.

CF - Ce anume vă atrage cel mai mult în fotografia de natură? Peisajul în ansamblu sau detaliile pe lângă care ceilalți trec adesea fără să le observe?

CS - În fotografie mulți încep cu peisajul. Sunt atras și de peisajul în ansamblu, dar în special de detalii. Pentru mine peisajul în ansamblu este lumea mare, lumea pe care toți o vedem.

CF - Practicați și fotografia close-up. Ce vă fascinează la această apropiere de subiect și ce lumi nevănuite ați descoperit privind natura de aproape?

CS - Așa cum am precizat, aceasta lume mare pe care o vedem cu toții este compusă din mai multe lumi mai mici, iar fiecare lume mică la rândul ei are în compunere alte lumi și mai mici. Multe dintre aceste lumi mici sunt călcate în picioare, la propriu sau la figurat, de către noi cei mari, fie din nepăsare, fie din neglijență, fie din cauza faptului că nici măcar nu știm că ele exista. Pe noi ne bucură în general, doar ansamblul. Problema e ca lumea mare funcționează și arată bine atâta vreme cât lumile

mici care o compun funcționează și sunt bine. Fascinația mea pentru detalii vine de aici, de a-i pune în lumina reflectoarelor pe cei mici, pe cei pe care lumea mare nu-i prea vede sau nu le dă importanța cuvenită.

CF - În fotografiile dumneavoastră, cât este observație atentă și cât este intuiție de moment?

CS - Dacă ar fi să exprim acest lucru în procente, probabil ca 25% este observație atentă și 75% intuiție de moment.

CF - Fotografia alb-negru presupune renunțarea la culoare, dar adesea câștigă în emoție și profunzime. Ce vă determină să alegeți alb-negrul pentru o anumită imagine?

CS - Prin dispariția culorilor dintr-o fotografie în alb negru rămâne esență, rămâne ceea ce contează cel mai mult, subiectul este mult mai evident și mai bine pus în valoare.

CF - Credeți că există subiecte care se exprimă mai sincer sau mai puternic în alb-negru?

CS - Personal, cred ca da. În același timp este și o chestiune discutabilă. Depinde de subiect, depinde de context, depinde și de ochiul fotografului. Aceeași compoziție, un fotograf o vede mai reușită color, pe când altul o vede ca fiind mai bună în alb negru.

CF - Fotografia abstractă ocupă un loc important în activitatea dumneavoastră. Cum ați descrie-o unui om care o privește pentru prima dată?

CS - Este genul de fotografie care lasă loc cel mai mult minții privitorului să zboare, să mediteze, să caute înțelesul, să caute logica. Este fotografia care, de obicei, la o vizualizare rapidă, intrigă, te obligă să te uiți un timp mai îndelungat la ea pentru a înțelege ce este. Este fotografia în care subiectul nu este foarte rapid sau ușor de identificat, plus că el, subiectul, poate fi un lucru cunoscut sau total necunoscut, dar care creează în privitor ceva care îl surprinde, îl uimește sau îl încântă.

CF - Atunci când realizați o fotografie abstractă, porniți de la un subiect concret sau vă lăsați ghidat de forme, linii, texturi, umbre și lumină?

CS - Există cazuri când pornesc de la un subiect concret, dar de cele mai multe ori îmi construiesc în minte, înainte de a declanșa viitoarea, sper eu, fotografie reușită ghidat de forme, linii, texturi, umbre și lumină.

Cristian Sătmărean

CF - În urmă cu doi ani ați avut o expoziție personală de fotografie abstractă, organizată de Centrul de Cultură „Augustin Bena” din Alba Iulia. Cum ați trăit experiența pregătirii și deschiderii acelei expoziții?

CS - Cu bucurie, încântare și un sentiment de împlinire. Pentru mine marea satisfacție a venit în momentul în care cei care au văzut lucrările prezente în expoziție, le-au apreciat și le-au considerat cu adevărat reușite. Acelea au fost momentele care mi-au produs cea mai mare bucurie, deoarece în fotografia abstractă diferența între reușită și eșec este mai subțire decât un fir de păr.

CF - Cum ați ales imaginile expuse și ce v-ați dorit să simtă vizitatorii în fața lor?

CS - Mi-am selectat cele mai bune 100 de lucrări din multitudinea de fotografii abstracte pe care le realizasem până la acea oră. Cu ele m-am prezentat la Centrul de Cultură și împreună cu profesorul meu, Vasile Sârb, am mai făcut o selecție alegându-le pe cele mai bune 30.

Foarte important în fotografia abstractă (probabil mai mult decât în oricare alt gen) este

alegerea titlului pentru fiecare fotografie. Îmi aduc aminte că, mai în glumă mai în serios, Vasile Sârb mi-a zis: „Acum să te văd cum găsești tu cele mai potrivite și explicative titluri pentru fotografiile astea”. Le-am găsit și consider că au fost suficient de inspirate. Dorința mea era ca privitorii să vadă ce am văzut și eu. Cu toate astea, conform expresiei „10 oameni se uită la același lucru și fiecare vede altceva”, era posibil ca vizitatorii să dea o altă interpretare fotografiilor.

COMGARA DIN PEȘTERA

CF - Timp de patru ani ați urmat cursurile de fotografie ale Centrului de Cultură „Augustin Bena”, îndrumat de artistul fotograf Vasile Sârb. Ce a însemnat această perioadă pentru evoluția dumneavoastră?

CS - A fost perioada în care am pus, practic, toate bazele fotografiei mele. A fost perioada în care abia așteptam următoarea oră de curs în care să mai învăț ceva sau să-mi lămuresc

CANDELA

lucruri pe care nu le înțelegeam exact sau nu le stăpâneam suficient de bine și știam că acolo, cu Vasile Sârb, o să primesc și soluțiile și îndrumarea de care aveam nevoie.

CF - Care este cea mai importantă lecție primită de la Vasile Sârb, o lecție care vă însoțește și astăzi atunci când fotografiați?

CS - De fapt sunt trei: perseverența, însușirea permanentă de cunoștințe noi în domeniul fotografiei și ...răbdarea. Pe primele două le respect și le urmez. A treia, răbdarea, e calitatea cu care, cred eu, am fost cel mai puțin înzestrat în viața asta.

CF - Pregătirea fotografică v-a schimbat doar tehnica sau și felul în care priviți lumea din jur?

CS - Tehnica, în mod categoric. Modul în care văd lumea din jur, mi-a rămas același pe care l-am avut dintotdeauna, pentru că cel mai bine și cel mai sincer și adevărat nu pot vedea lumea decât prin mine. Modul e același dar îl exprim, la nivel fotografic mai eficient.

CF - Cât de importantă este răbdarea pentru un fotograf care caută detalii, forme și compoziții mai puțin evidente?

CS - Cum am precizat anterior mă bazez în primul rând pe intuiție. Îmi place să cred că propria intuiție mă ajută suficient în cele mai multe cazuri, iar în momentele care necesită răbdare și mai ales răbdare îndelungată pentru mine timpul trece greu, chiar foarte greu.

CF - Aveți o fotografie de care sunteți în mod deosebit atașat? Ce poveste sau emoție se află în spatele ei?

CS - Da, am. E o fotografie abstractă. A fost și ea prezentă în expoziția menționată. Titlul ei este „Fluturile din clepsidră”. În fluturile respectiv eu am văzut omul. În partea de jos a clepsidrei am văzut trecutul, pământul, viața actuală. În partea de sus a clepsidrei stilizate am vizualizat Universul, lumile celeste. Fluturile (omul) încearcă și reușește, poate cu teamă, poate cu încredere și speranță să ajungă în lumile mai bune. Se zice că dacă ești nevoit să explici o fotografie, aceea nu e fotografie. Cât de fotografie e sau nu „Fluturile din clepsidră” hotărâsc cei care o privesc, fiecare în parte. Eu am explicat-o pentru a realiza și ceilalți ce am văzut eu în ea. De fapt în acel fluture eu m-am văzut pe mine. Acesta e motivul pentru care mă simt atașat de fotografia respectivă.

FLUTURILE DIN CLEPSIDRĂ

CF - Ce vă inspiră mai mult: locurile noi sau lucrurile obișnuite, redescoperite într-o lumină diferită?

CS - Și unele și altele. Cele noi te încântă tocmai prin faptul că nu le-ai mai văzut niciodată și poți descoperi în ele lucruri nebănuite. În cele cunoscute, în funcție de lumină, de anotimp, de multe altele, mereu e ceva diferit la ele. În ce privește locurile noi, într-o anumită măsură, ele nu sunt niciodată cu adevărat noi pentru mine. De ce? Pentru simplu motiv că înainte de a merge într-un loc nou, caut să aflu cât mai multe despre acel loc. O fac pentru a nu rata nimic din ceea ce există acolo. Decât să regret mai târziu, prefer să mă informez din timp.

MEGA LIBELULA

CF - Când considerați că o fotografie este cu adevărat reușită: atunci când vă mulțumește pe dumneavoastră sau când reușește să trezească o emoție în privitor?

CS - Mă consider foarte critic cu propria persoană. Ca o fotografie să poată fi privită de ceilalți, trebuie să treacă de filtrele mele, dar judecătorul suprem rămâne tot privitorul.

CF - Există un gen fotografic pe care nu l-ați explorat încă, dar pe care v-ar plăcea să îl încercați?

CS - Cel mai puțin m-am ocupat de portret. La ora actuală, din genul acesta cel mai tentat sunt de, dacă se poate spune așa, portretul instantaneu. Expresiile, emoțiile, trăirile ce pot fi imortalizate mă atrag în mod deosebit.

CF - Ce proiect fotografic vă doriți să realizați în perioada următoare? Vă gândiți și la o nouă expoziție personală?

CS - Am eu mai multe proiecte în minte, dar o parte din realizarea lor nu depinde doar de mine. Mi-aș dori o expoziție alb – negru. După cum se știe, pentru ca o dorință de genul acesta să se materializeze, fotografiile în sine sunt doar primul pas, mai e nevoie și de multe alte lucruri să se întâmple.

CF - Dacă ar trebui să vă descrieți fotografia în doar trei cuvinte, care ar fi acestea?

CS - Emoție, mister, inedit.

CF - La final, ce le-ați spune celor care privesc o fotografie abstractă și se întreabă: „Ce ar trebui să văd aici?”

CS - Înțelegerea unei fotografii abstracte depinde de imaginația, de starea sa de spirit. Mintea privitorului este cel mai bun analist.

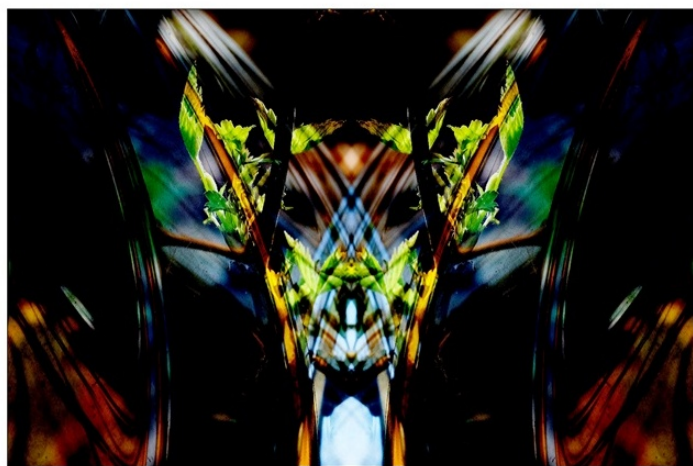

CF - La finalul acestei întâlniri, rămânem cu sentimentul că fotografia înseamnă mai mult decât lumină, compoziție și momentul potrivit. Înseamnă felul în care alegem să privim lumea și, mai ales, felul în care reușim să îi facem și pe ceilalți să o privească prin ochii noștri.

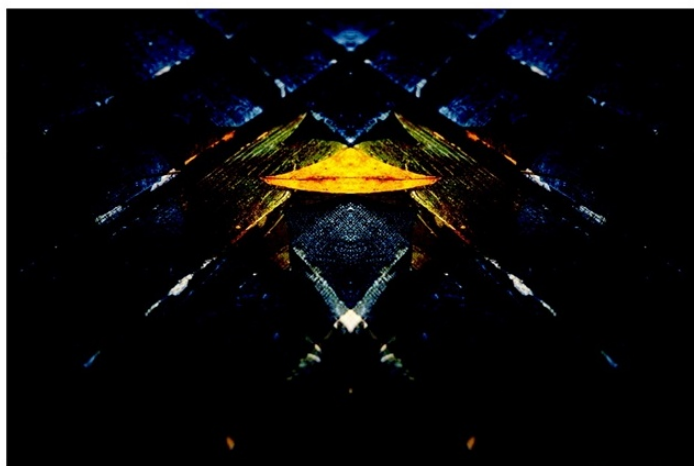
Îi mulțumim domnului **Cristian Sătmărean** pentru sinceritate, pentru timpul acordat și pentru că ne-a lăsat să pășim, pentru câteva clipe, în universul său fotografic. Îi dorim lumină bună, drumuri frumoase, inspirație și cât mai multe imagini care să spună povești fără să aibă nevoie de cuvinte.

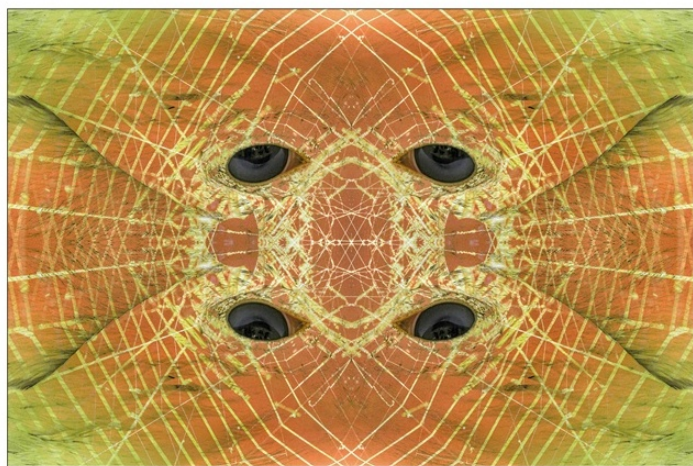
ENERGIE

EXTRATERESTRUL

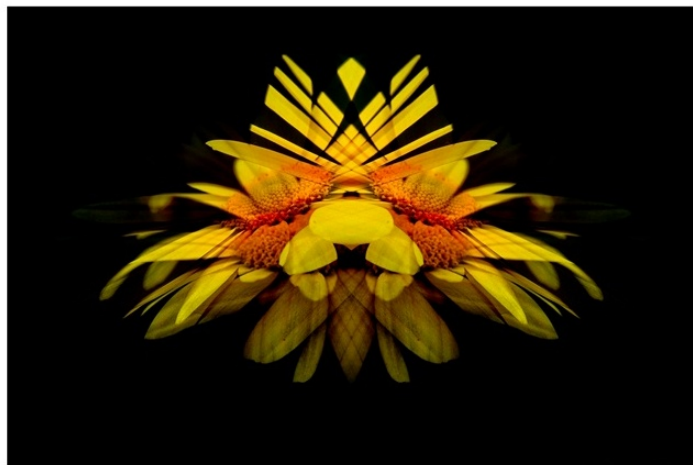
OZN

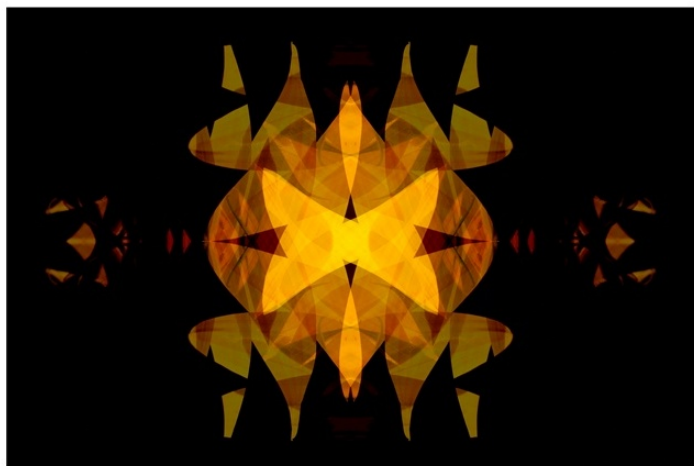
OCHII PÂNZEI

ROZA ÎNGERILOR

PANTERA CU PĂLĂRIE

SCARABEU

PISICA CU OCHELARI

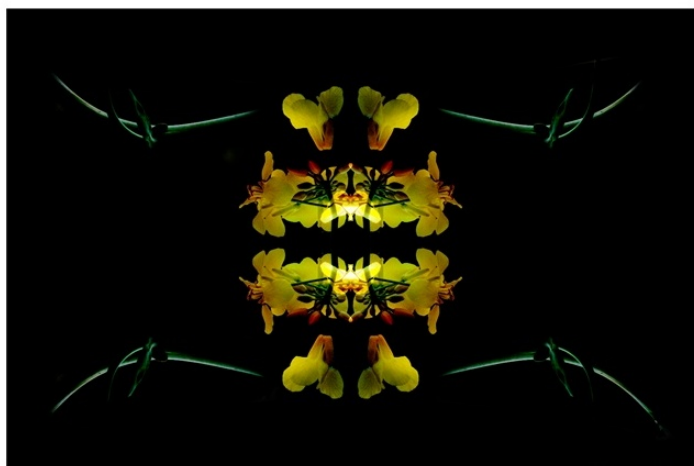

STEMA FLORILOR

PEȘTE LA USCAT

SIMETRIE FLORALĂ

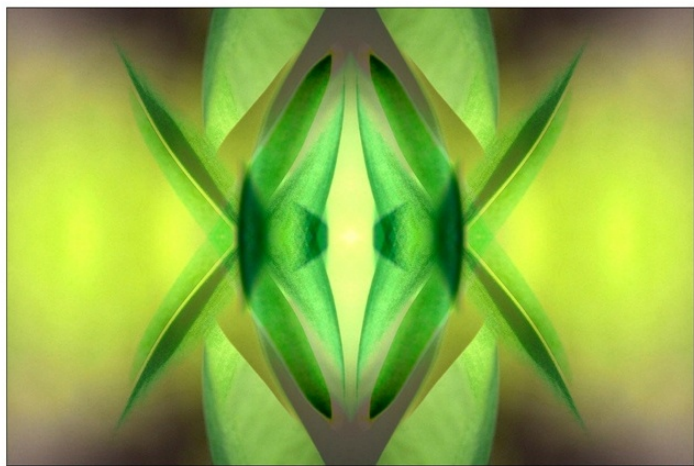
MASCA VENEȚIANĂ

SUPER BONDARUL

ZBORUL FRUNZELOR

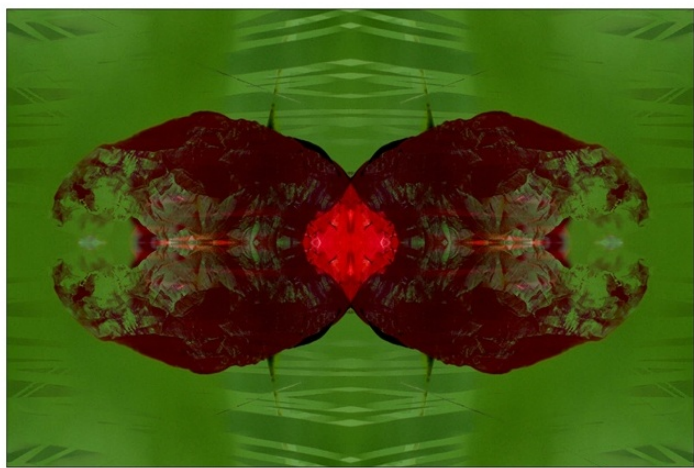

DIN COLOANA LUI BRÂNCUȘI

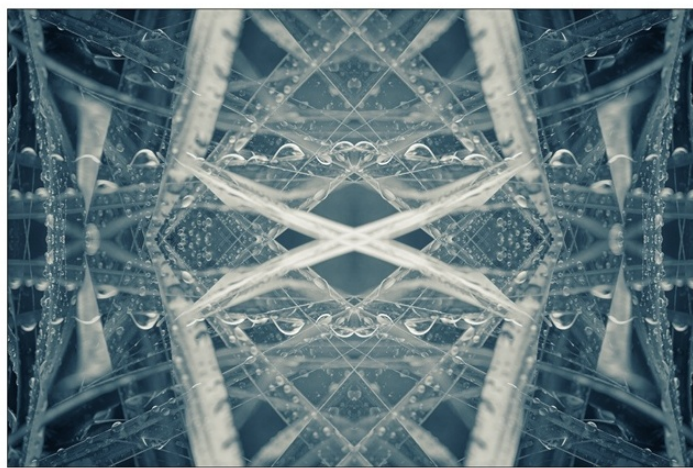

INIMĂ DE PORTELAN

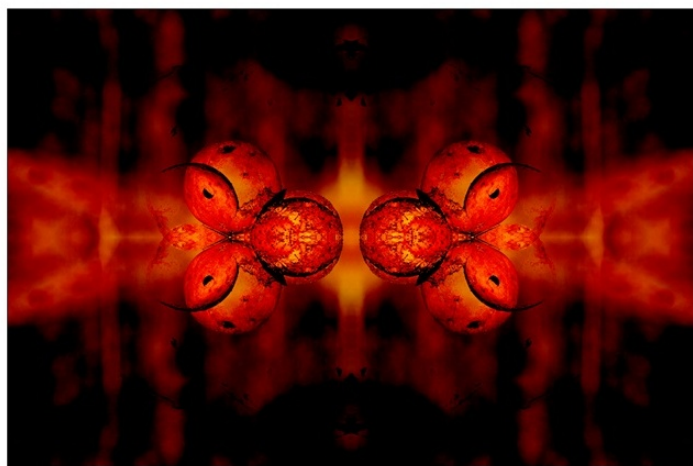
DOUĂ EMISFERE

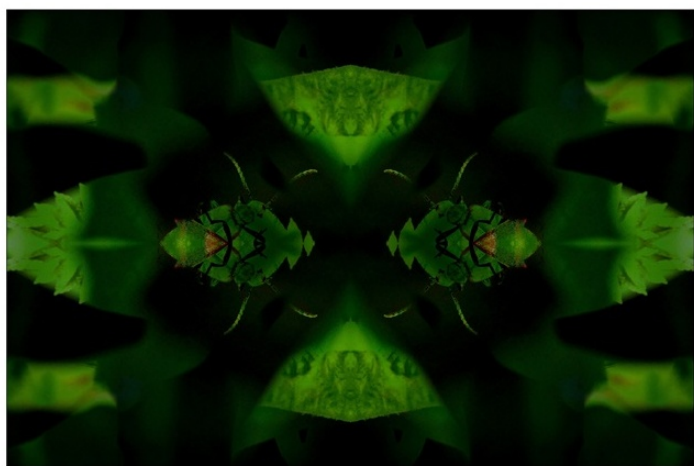
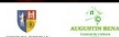
DRUMURILE PICĂTURILOR

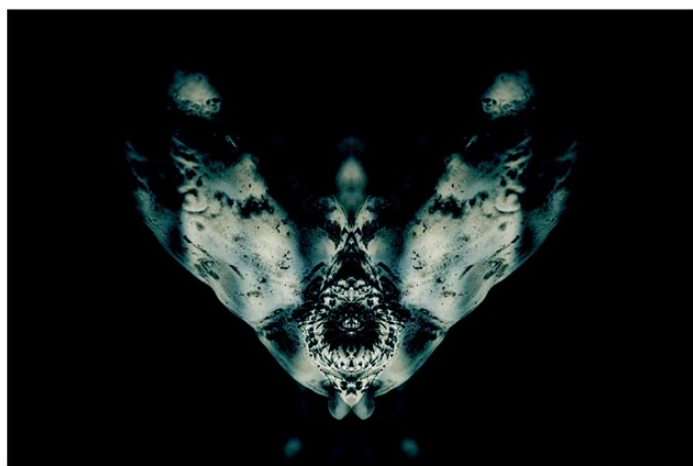
INFINIT

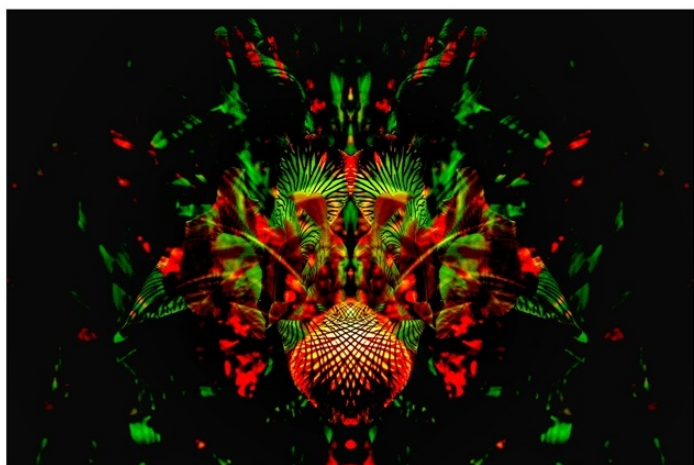
IMINENȚA FUZIUNII

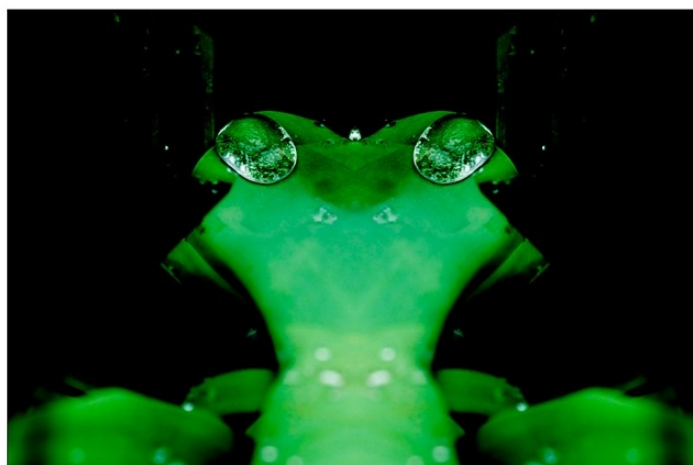
ÎNTĂLNIREA COLEOPTERELOR

LILIAȘ

NASUL CLOVNULUI

OCHII BROAȘTEI

Castelul Peleş

FRUMUSEȚE FĂRĂ ANOTIMP

Așezat într-un decor spectaculos, la poalele Munților Bucegi, Castelul Peleş rămâne unul dintre cele mai frumoase și mai vizitate castele ale României, un loc în care istoria, arhitectura și natura par să fi fost gândite pentru a se pune reciproc în valoare.

Fiecare anotimp îi dă o altă înfățișare. Primăvara îl înconjoară de verde crud și lumină, vara îi pune în valoare eleganța printre grădinile bogate, toamna îl îmbracă în nuanțe de arămiu, roșu și aur, iar iarna îl transformă într-un castel desprins parcă dintr-o poveste. Și totuși, indiferent de anotimp, Peleşul își păstrează aceeași noblețe și același farmec aparte.

Turnurile sale zvelte, detaliile arhitecturale și pădurea care îl înconjoară fac din acest loc nu doar un reper al patrimoniului românesc, ci și un subiect fotografic aproape inepuizabil. Lumina îl schimbă de la o oră la alta, anotimpurile îi schimbă culorile, iar fiecare fotograf descoperă un alt Peleş prin propriul obiectiv.

Poate tocmai de aceea ne întoarcem mereu la el: **același castel, mereu altă poveste.**

Gabriel Tanase

Mariana Negulescu Andrei

Tania Mihalcea

Valentin Munteanu

La cafea cu Daniela Rotar

Sunt oameni pentru care fotografia începe atunci când ridică aparatul la ochi. Pentru Daniela, am impresia că începe ceva mai devreme: în felul în care privește lumea din jur.

Născută și crescută în Bucovina, într-un loc în care natura își schimbă chipul de la un anotimp la altul, Daniela a învățat să observe lumina, liniștea, lucrurile simple și acele detalii pe lângă care, de multe ori, trecem grăbiți. În fotografiile ei regăsim peisaje, răsărituri, flori și mici universuri descoperite de aproape, dar și compoziții still life construite cu grijă și sensibilitate.

Nu caută spectaculosul cu orice preț. Îl descoperă acolo unde se află: într-o frunză atinsă de lumină, într-o picătură de apă, într-o dimineață cu ceață sau într-un colț de Bucovina care, deși fotografiat de multe ori, nu arată niciodată la fel.

*Pentru ea, fotografia înseamnă răbdare, recunoștință și bucuria de a păstra o clipă. Iar dacă ar trebui să o definească printr-un singur cuvânt, Daniela l-a ales poate pe cel mai potrivit: **emoție**.*

Vă invităm să o cunoaștem dincolo de imaginile sale și să descoperim omul, poveștile și sensibilitatea din spatele aparatului de fotografiat.

CF - Daniela, înainte de a vorbi despre fotografie, ne-ar plăcea să o cunoaștem pe femeia din spatele aparatului. Cine ești atunci când aparatul foto rămâne acasă?

DR - Sunt născută și crescută în Bucovina, într-o familie simplă, unde am învățat să prețuiesc oamenii, natura și lucrurile făcute cu suflet. În viața de zi cu zi lucrez într-un domeniu creativ, în care atenția la detalii și relația cu oamenii sunt esențiale, iar fotografia a rămas refugiul meu, pasiunea pe care o cultiv din plăcere. Sunt familistă, îmi place să gătesc, iubesc liniștea și momentele petrecute în natură sau acasă, alături de cei dragi. Acolo îmi încarc energia și, de multe ori, tot de acolo îmi vine inspirația.

CF - Peisajul pare să ocupe un loc aparte în sufletul tău. Ce simți în fața unui răsărit, a unei păduri sau a unui câmp care te face să ridici aparatul la ochi?

DR - În acele momente simt liniște și recunoștință. Natura are puterea de a mă face să uit de tot ce este în jur. Aparatul foto devine doar un mijloc prin care încerc să păstrez emoția aceluia moment și să o împărtășesc și altora.

CF - Există un loc în care revii de fiecare dată cu aceeași emoție, convinsă că natura îți va dărui o fotografie diferită?

DR - Cu siguranță! Sunt câteva locuri din Bucovina în care revin mereu. De fiecare dată lumina, vremea și anotimpul schimbă complet peisajul. Natura nu se repetă niciodată, iar asta mă face să mă întorc cu aceeași bucurie.

CF - Fotografia de peisaj cere răbdare și uneori multă așteptare. Cum trăiești acele momente dintre sosire și declanșarea aparatului?

DR - Pentru mine, așteptarea face parte din experiență. Îmi place să observ cum se schimbă lumina, cum se mișcă norii sau cum apare ceața. Uneori cele mai frumoase imagini apar când te aștepți mai puțin.

CF - Dincolo de peisaje, îți place să fotografiezi lumea de aproape. Ce te fascinează la fotografia close-up și ce detalii simți că merită descoperite?

DR - Îmi place faptul că dezvăluie o lume pe care de multe ori nu o observăm. O floare, o insectă sau o simplă picătură de apă ascund detalii spectaculoase. Îmi place să le descopăr și să le immortalizez.

CF - Ai descoperit vreodată o fotografie extraordinară într-un lucru pe lângă care aproape toți ceilalți au trecut fără să-l observe?

DR - Da, de multe ori. O frunză luminată frumos, un melc, o ciupercă sau o floare mică pot deveni subiecte extraordinare dacă le privești cu atenție. Cred că fotografia ne învață să observăm ceea ce alții trec cu vederea.

CF - Fotografiile tale still life au o eleganță aparte. Cum ia naștere o astfel de compoziție? Pornești de la un obiect, de la lumină sau de la o emoție?

DR - Pentru mine, totul începe cu o tematică. Ea este firul care ghidează întreaga compoziție. În jurul ei aleg obiectele pe care vreau să le evidențiez, iar apoi experimentez cu lumina, contrastele, texturile și poziționarea lor până când toate elementele se completează natural. Scopul este ca imaginea să nu fie doar plăcută din punct de vedere estetic, ci să transmită o emoție și să invite privitorul să descopere o poveste în spatele fiecărui detaliu.

CF - Cât de importantă este lumina în imaginile tale și ce moment al zilei îți este cel mai drag pentru fotografiat?

DR - Lumina este esențială. Ea poate transforma complet o fotografie. Prefer răsăritul și ultimele momente înainte de apus, când lumina este caldă, blândă și pune în valoare formele și culorile naturii.

CF - Există o fotografie pe care o păstrezi aproape de suflet nu pentru că este perfectă tehnic, ci pentru povestea pe care o ascunde?

DR - Da, sunt mai multe fotografii pe care le păstrez aproape de suflet, fiecare dintr-un motiv diferit. Unele sunt fotografii de familie, care au o valoare emoțională de neînlocuit. Altele îmi amintesc de experiențe pe care am avut privilegiul să le trăiesc, cum ar fi prima dată când am fotografiat aurora boreală sau momente speciale petrecute în natură. Și, bineînțeles, păstrez cu drag și primele mele fotografii. Din punct de vedere tehnic sunt departe de ceea ce

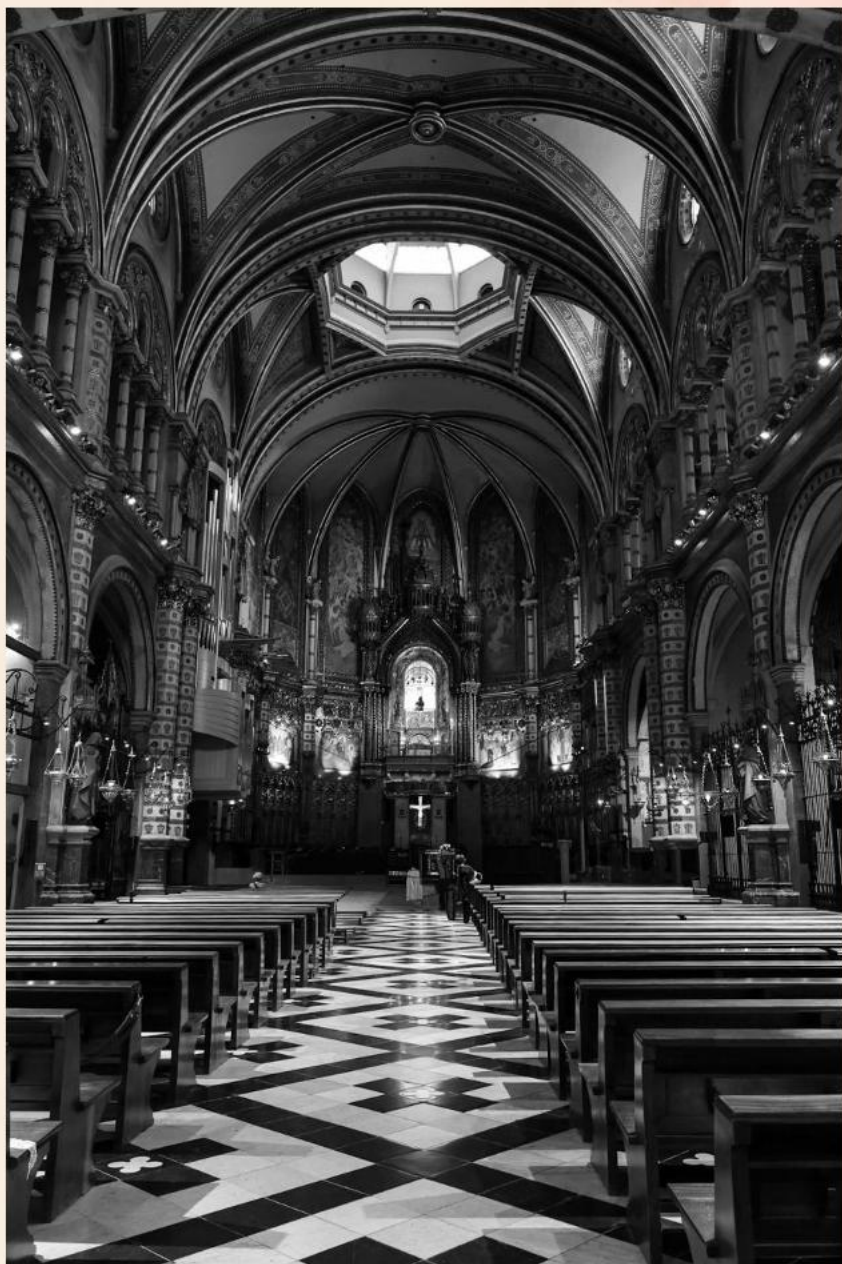
realizez astăzi, dar îmi amintesc de entuziasmul începutului și de cât de mult am evoluat de atunci. Pentru mine, valoarea unei fotografii nu stă întotdeauna în perfecțiunea ei, ci în povestea și emoția pe care le păstrează.

CF - Ce încerci să transmiți celor care privesc fotografiile tale? Care este emoția cu care ai vrea să rămână?

DR - Mi-aș dori să simt liniștea pe care o simt și eu atunci când fotografiez. Să observe frumusețea naturii și să înțeleagă că nu trebuie să mergem departe pentru a descoperi locuri și momente extraordinare. Dacă o fotografie îi face să zâmbească sau să privească natura cu alți ochi, înseamnă că și-a îndeplinit scopul.

CF - Cum privești editarea unei fotografii? Unde se termină prelucrarea și unde începe povestea?

DR - Pentru mine, editarea este doar etapa prin care încerc să redau cât mai fidel atmosfera pe care am trăit-o în momentul fotografierii. Prefer editările naturale, fără exagerări. Povestea începe din clipa în care aleg cadrul și apăs declanșatorul, iar editarea doar o pune discret în valoare.

CF - Dacă ai putea pleca mâine oriunde în lume pentru un singur răsărit, unde ai alege să mergi și de ce?

DR - Îmi doresc să văd Fiordurile Norvegiei. Mă fascinează peisajele spectaculoase, lumina aparte și diversitatea naturii. Cred că un răsărit acolo ar fi o experiență pe care nu aș uita-o niciodată.

CF - Privind în urmă, ce ți-a oferit fotografia dincolo de imagini?

DR - Fotografia m-a învățat să am răbdare, să observ mai atent lumea din jur și să mă bucur de lucrurile simple. Mi-a oferit prieteni, experiențe frumoase și multe momente petrecute în mijlocul naturii. M-a făcut să privesc viața cu mai multă atenție și recunoștință.

CF - Ce sfat i-ai da unui fotograf aflat la început de drum, care încă se îndoiește de propriul talent?

DR - Să nu renunțe și să nu se compare permanent cu alții. Fiecare fotograf are propriul ritm și propriul stil. Talentul se dezvoltă prin pasiune, răbdare și multă practică. Important este să fotografiezi ceea ce îți place și să te bucuri de fiecare pas făcut înainte.

CF - Câmpulung Moldovenesc este un loc binecuvântat cu peisaje spectaculoase. Dacă am organiza o tură fotografică în Bucovina și te-am ruga să ne fii ghid pentru o zi, ce traseu ne-ai propune? Ce locuri nu ar trebui să lipsească din itinerariul unui fotograf și în ce momente ale zilei crezi că își dezvăluie ele cel mai bine frumusețea?

DR - Aș începe dimineața devreme pe Rarău, pentru răsărit și marea de nori. Apoi aș continua spre zona Obcinelor și prin satele bucovinene, unde peisajele, fânețele și gospodăriile păstrează farmecul autentic al locului. Aș continua cu mănăstirile, care au o istorie și un farmec aparte. Spre seară, aș încheia ziua într-un loc deschis, de unde apusul îmbracă munții în lumină caldă.

Bucovina este frumoasă în orice anotimp, dar lumina de la începutul și sfârșitul zilei îi oferă un farmec aparte.

CF - Iar la final, dacă ar trebui să descrii fotografia printr-un singur cuvânt, care ar fi acela și de ce?

DR - Emoție. Pentru că, dincolo de tehnică, lumină și compoziție, o fotografie reușită este cea care transmite ceva și rămâne în sufletul celui care o privește.

CF - Poate că, după această întâlnire, o înțelegem puțin mai bine și pe Daniela, dar și fotografiile ei.

În spatele peisajelor, al florilor surprinse de aproape, al compozițiilor atent construite și al dimineților petrecute așteptând lumina potrivită se află, înainte de toate, un om care știe să privească. Să aibă răbdare. Să se bucure de lucrurile simple și să păstreze, prin fotografie, câte ceva din frumusețea lor.

Mi-a plăcut gândul ei că natura nu se repetă niciodată. Poate tocmai de aceea nici fotografiile adevărate nu se repetă: fiecare poartă în ea locul, clipa și ceva din omul aflat în spatele aparatului.

Iar Daniela pare să fotografieze exact așa – fără să caute neapărat perfecțiunea, ci starea, povestea și acel ceva care îl face pe privitor să mai rămână o secundă în fața unei imagini.

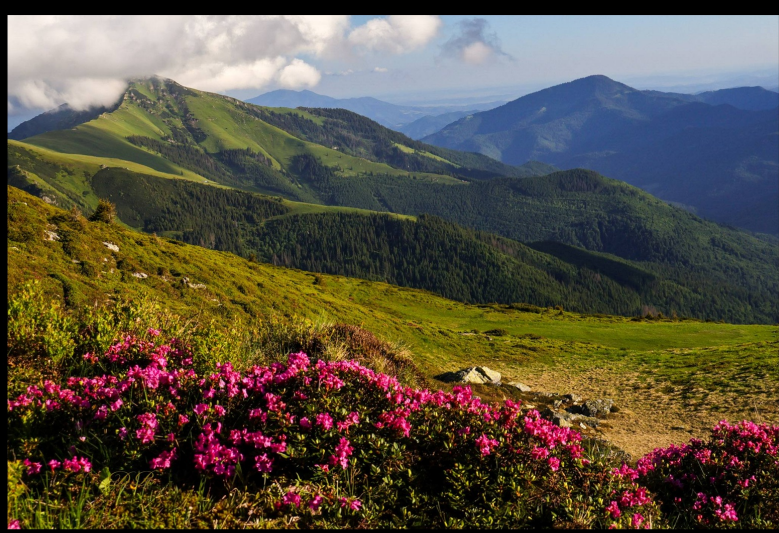
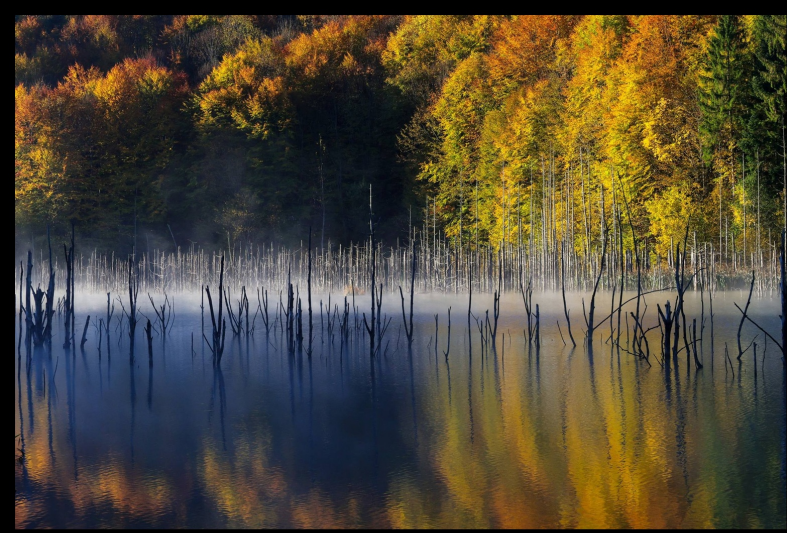
La final, am întrebat-o prin ce singur cuvânt ar descrie fotografia.

A răspuns: „**Emoție.**”

Și cred că este cel mai frumos punct pe care îl puteam pune acestui interviu.

Legenda Macului

Se spune că, demult, într-o lume tăcută și curată, trăia o fată cu inima bună și visuri senine. Îi plăcea să umble prin câmpuri și să vorbească cu florile. Într-o zi, a întâlnit un tânăr curajos, vrednic și blând ca luminile dimineții. S-au iubit în tăcere, cu priviri și cu doruri. Dar răul și invidia n-au putut să le îngăduie fericirea.

Războiul i-a despărțit. El a plecat departe, să-și apere țara, iar ea a rămas să-l aștepte, lăsându-și inima în fiecare apus. Zilele au trecut, anotimpurile s-au schimbat, dar iubirea ei a rămas neclintită.

Într-o zi, a primit vestea că el nu se va mai întoarce. Inima i s-a frânt, lacrimile i-au udat obraji, iar ea a căzut la pământ, strângând în brațe o amintire.

Acolo unde au căzut lacrimile ei și sângele inimii frânte, a răsărit o floare roșie ca focul și ca iubirea nemuritoare. Petalele ei fine poartă povestea unei iubiri mai puternice decât războiul și decât moartea.

De atunci, macul crește în câmpuri, ca o amintire a celor care au iubit cu toată ființa lor, ca un simbol al speranței, al jertfei și al aducerii aminte. Se spune că macul își deschide petalele doar când vântul aduce șoaptele celor plecați, iar fiecare floare este o inimă care bate veșnic pentru cineva drag.

Așa a rămas legenda macului – o floare care nu uită și care ne învață că iubirea adevărată înflorește chiar și din durere, iar frumusețea ei rămâne peste timp.

Camelia Stan

Denisa Deni

Magdalena Rujoiu

Cristina Deleanu

Cristian Satmărean

Aurica Szeredi

Catalin Tanase

Oana Elena Guran

Ana Pana

Sabin Casoni

Petre Dalea

Ramona Ciuchendea

Pip Popescu

Bella Vita

Ovidiu Domsa

Simona Carmen Popoviciu

Cornelia Ursache

Fotografia Still Life – Poezia liniştii surprinse în obiecte

„În fotografia still life nu surprinzi doar obiecte. Surprinzi liniştea dintre ele.”

Fotografia **still life** este unul dintre cele mai elegante şi mai sensibile genuri ale artei fotografice. Nu impresionează prin peisaje spectaculoase şi nici prin expresia unui chip, ci prin frumuseţea discretă a obiectelor aparent obişnuite, aşezate cu grijă într-o compoziţie care spune o poveste. O floare proaspăt culeasă, o ceaşcă de cafea, o carte veche, un pahar de cristal sau câteva fructe pot deveni, prin ochiul fotografului, personaje într-o scenă tăcută, în care lumina, culoarea şi armonia se împletesc pentru a transmite emoţie.

Still life-ul este, înainte de toate, arta răbdării. Nimic nu este întâmplător. Fiecare obiect este ales cu grijă, fiecare detaliu este aşezat cu un scop, iar fiecare fotografie invită privitorul să descopere frumuseţea ascunsă în lucrurile simple. În acest gen fotografic nu obiectele sunt cele care impresionează, ci relaţia dintre ele, echilibrul compoziţiei şi felul în care lumina le modelează.

Denisa Deni

Prima şi poate cea mai importantă regulă este simplitatea. Se spune adesea că *mai puţin înseamnă mai mult*, iar fotografia still life confirmă pe deplin această idee. O compoziţie alcătuită din două sau trei elemente bine alese transmite adesea mai mult decât una încărcată, în care privirea nu mai găseşte un punct de sprijin. Aşa cum într-o poezie un singur vers poate emoţiona mai profund decât o pagină întreagă, tot astfel o floare, o ceaşcă şi o carte pot spune o poveste completă.

„Frumusețea nu sta în numărul obiectelor, ci în povestea pe care acestea o spun împreună.”

Compoziția reprezintă arhitectura invizibilă a imaginii. Regula treimilor, liniile diagonale sau echilibrul dintre plin și gol sunt repere importante, însă adevărata valoare apare atunci când fotograficul își urmează instinctul artistic. Privirea trebuie condusă firesc prin imagine, iar spațiul liber trebuie privit ca un element la fel de valoros precum obiectele fotografiate. Uneori, ceea ce lipsește din cadru vorbește la fel de mult ca ceea ce este prezent.

Culorile și texturile dau viață compoziției. Roșul inspiră energie și pasiune, albastrul aduce liniște, verdele sugerează prospețime, iar tonurile pastelate evocă delicatețe și nostalgie. Lemnul vechi, sticla, cristalul, ceramica, metalul, inul, dantela sau catifeaua nu sunt simple materiale, ci elemente care creează atmosferă și adaugă profunzime imaginii. Privitorul trebuie să aibă impresia că poate simți răceala sticlei, căldura lemnului sau finețea unei petale.

Dacă obiectele sunt personajele principale, lumina este sufletul fotografiei still life. Lumina naturală venită printr-o fereastră rămâne una dintre cele mai frumoase alegeri, deoarece modelează delicat formele și oferă imaginii un aer pictural. Lumina laterală evidențiază textura, cea din spate creează transparență și mister, iar umbrele completează povestea, oferind volum și profunzime. În fotografia still life, umbrele nu sunt un defect, ci o parte esențială a expresiei artistice.

„Lumina nu doar dezvăluie obiectele. Le da suflet.”

Frumusețea unei imagini nu depinde însă de cel mai scump aparat foto. Înainte de toate contează privirea fotografului, sensibilitatea lui și răbdarea de a construi fiecare detaliu. Totuși, un aparat care permite controlul manual al expunerii oferă mai multă libertate creativă. Obiectivele de 50 mm sau 85 mm sunt excelente pentru compozițiile clasice, iar un obiectiv macro de 90–105 mm permite surprinderea celor mai fine detalii. Un trepied stabil, un reflector simplu și

lumina unei ferestre sunt adesea suficiente pentru a crea imagini spectaculoase. De multe ori, cele mai frumoase fotografii still life nu sunt realizate într-un studio sofisticat, ci într-un colț liniștit al casei, acolo unde lumina și inspirația se întâlnesc.

Pentru cei aflați la început de drum, câteva recomandări pot face diferența. Fotografierea în modul manual sau în prioritate de diafragmă oferă un control mai bun asupra imaginii. O diafragmă între **f/8 și f/11** asigură claritate întregii compoziții, în timp ce valori precum **f/4 sau f/5.6** permit obținerea unui fundal delicat estompat. Un ISO de **100–200**, fotografierea în format **RAW** și utilizarea unui trepied contribuie la obținerea unor imagini curate și bogate în detalii.

La fel de important este să evităm câteva greșeli frecvente: prea multe obiecte în cadru, fundalurile încărcate, lumina prea dură, lipsa unui punct principal de interes sau graba în construirea compoziției. În fotografia still life, răbdarea este adesea cel mai valoros accesoriu.

Există câteva principii care merită păstrate mereu în minte: lumina trebuie să fie personajul principal, compoziția trebuie să respire, fiecare obiect trebuie să aibă un rol, iar fotografia trebuie să spună o poveste. Nu fotografiați doar flori, fructe sau cești de cafea; fotografiați emoția pe care acestea o transmit.

Poate că după ce veți închide această revistă veți privi altfel ceașca de cafea de pe masă, floarea din grădină sau cartea rămasă deschisă pe fotoliu. Poate veți simți nevoia să le așezați într-o lumină frumoasă și să le fotografiați.

În **Cafeneaua Fotografilor**, credem că marile imagini nu se nasc întotdeauna în locuri spectaculoase. Uneori, ele iau naștere chiar acasă, într-o rază de lumină, lângă o fereastră, acolo unde o floare, o ceașcă de cafea și câteva clipe de liniște se transformă, prin sensibilitatea fotografului, într-o poveste.

*P*entru că fotografia still life nu înseamnă doar obiecte frumos așezate.

*Î*nseamnă răbdare. Înseamnă lumină. Înseamnă emoție. Înseamnă suflet.

*V*ă invităm să vă delectați în continuare cu o selecție de fotografii still life realizate de membrii Cafenelei Fotografilor – imagini în care lumina, răbdarea și sensibilitatea au transformat obiectele obișnuite în mici povești vizuale.

Maria Fekete

EXPOZIȚIA FOTOGRAFICĂ

Still Life

Poezia obiectelor

CAFENEAUA FOTOGRAFILOR

Denisa Deni

Teodora Codreanu

Pip Popescu

Angela Codrina Bocse

Denisa Deni

Daniela Rotar

Victoria Morgovan

Cludia Koblicica

Cristina Deleanu

Cornelia Ursache

Genovel Butnaru

Marius Forgaciu

Angela Codrina Boese

Denisa Deni

Cristian Resiga

Cornelia Ursache

Denisa Deni

Daniela Rotar

Genovel Butnaru

Angela Codrina Bocse

Carmen Watkins

Adina Morar

Cornelia Ilie

Anisoara Ploesteanu

Margareta Paula Iliescu

Angela Codrina Bocse

Ana Ana

Ana Ana

Cornelia Ilie

Elizabeth Catherinee

Mariana Scubli

Daniela Rotar

Daniela Rotar

Daniela Ioan

Maria Fekete

Daniela Rotar

Marilena Petrescu

Marilena Petrescu

Monica Axinte

Daniela Rotar

Ela Ionescu

Emilia Jilavu

Loredana Lori

Celine Vert

Cornelia Ilie

Cornelia Ilie

Ramona Ciuchendea

Mihaela Radu

Elena Hendea

Carmen Watkins

Loredana Lori

Remus Zamfir

Ramona Ciuchendea

Cornelia Ilie

Monica Bancila

Daniela Rotar

Cristian Resiga

Anisoara Ploesteanu

Celine Vert

Mariana Scubli

Monica Bancila

Ana Ana

Cristina Deleanu

Margareta Paula Iliescu

Marius Popa

Cornelia Ilie

Dana Roman

Ioana Chira Badiu

Margareta Paula Iliescu

Ana Ana

Cristina Deleanu

Margareta Paula Iliescu

Marius Popa

Elena Hendea

Ioana Chira Badiu

Loredana Lori

Margareta Paula Iliescu

Carmen Watkins

Carmen Watkins

Cornelia Ilie

Cornelia Ursache

Cornelia Ursache

Cornelia Ursache

Nu vă
place cafeaua?

CAFENEAUA
FOTOGRAFIILOR

Ba da, dar
aștept lumina
perfectă!

—•—

**COLECTIVUL DE ADMINISTRATORI
AI CAFENELEI FOTOGRAFILOR**

Angela Codrina Bocșe

Adrian K

Eugen Eugraph

Magdalena Rujoiu

Monica Băncilă

Peter Achim

Remus Zamfir

—•—

Vă mulțumim că sunteți parte din această călătorie vizuală!

—•—

Revista nu se comercializează,
ci este destinată doar membrilor grupului
Cafeneaua Fotografilor.

—•—

Scanează și descoperă
Galeria Cafeneaua Fotografilor!

Cafeneaua
Fotografilor

PASIUNE • IMAGINE • PRIETENIE

www.cafeneauafotografilor.ro

Poveștile nu se termină aici...

Ele continuă în fiecare fotografie.

